

INDIANA JONES

and the
LAST CRUSADE

အင်ဒီယာနာကျမ်းနှင့်
ခရစ်တော်၏ သောက်တော်ရေခွက်

မြန်မာပြန် - နေသန်ရဲ

ယူတုဟ်

၁၉၁၂

အခန်း(၁)

ကန္တာရတွင် ပြေးတမ်းလိုက်တမ်း

သဲကန္တာရကို ဖြတ်ကျော်၍ မြင်းစီးတပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ချီတက်လာနေ၏။ တိတ်ဆိတ်သော ကန္တာရမှာ မြင်းဟီသံများ၊ မြင်းခွာသံများ၊ ဖုန်လိပ် ဖုန်လုံး ကြီးများဖြင့် သောသောညံသွားသည်။ သူတို့မှာ ကျတ်တီးတောင်ကုန်းပေါ် က ကျရောက်လာမည့် နေဒဏ်ကို ကြောက်တာကြောင့်လည်း ပြင်းပြင်းထန်ထန် ချီတက်လာကြခြင်း ဖြစ်၏။ သို့သော် နေရောင် ပြိုးပြိုးပြောက်ပြောက်ကမူ မိုးခေါင်ရေရှား ကန္တာရပြင်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိနှင့် နေပြီး သိပ်မကြာခင်မှာပဲ သူတို့ကို မုန့်ဖုတ်သလို ဖုတ်တော့မည့်ဟန်ဖြစ် နေ၏။

ရှေ့က ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာတော့ ဝင်္ကပါ လိုဏ်ဂူတွေကို ဖုံးအုပ်ထားသည့် ကျောက်ဆောင် တောင်တန်းကြီးတွေကို လှမ်းမြင်နေရပြီ။ ခေါင်းဆောင်က လက်မြှောက် အချက်ပြလိုက်သည်နှင့် ယူနီဖောင်းဝတ် ကင်းထောက်သမား များက မြင်းဇက်ကြိုးကိုဆွဲကာ တညီတညာတည်း ရပ်တန့်လိုက်ကြသည်။

"ဆင်းကြ" ခေါင်းဆောင်က အမိန့်ပေး၏။

ကောက်ရိုးရောင် ဆံပင်နဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ မစ္စတာ ဟက်ဗ်လော့က

အရင်ဆုံး ဆင်းလိုက်ပြီး သူတို့တပ်ဖွဲ့ကို ဝေကြည့်လိုက်သည်။ အဝေးက ကြည့်ရင်တော့ သူတို့က ကြည်းတပ်မတော်ရဲ့ မြင်းစီးတပ်ဖွဲ့လိုပင်။ အနီးကပ် ကြည့်တော့မှသာ ကင်းထောက် လူငယ်တပ်ဖွဲ့မှန်း သိသာ တော့သည်။ သူတို့ထဲက မစ္စတာ ဟက်ဗ်လော့က လွဲပြီး ဘယ်သူမှ အသက် သုံးဆယ်ကျော်ကြသေးသည် မဟုတ်ချေ။

၀၀တုတ်တုတ် ကောင်လေးတစ်ယောက် ဒီယီးဒီယိုင်နဲ့ ပြေးထွက်သွား တာကို မစ္စတာ ဟက်ဗ်လော့ မြင်လိုက်ရ၏။ သူ ဒီကောင်လေးကို သိသည်။ သူ့နာမည်က ဟာမန်း။ ဒါပေမဲ့ သူ့အကြောင်းတော့ သိပ်မသိ။ ဒီကောင် လေး အိမ်နဲ့သိပ်အဆင်မပြေ ဆိုတာကိုသာ တခြားကောင်လေးတွေ ပြောသံကြားလို့သာ သိရသည်။ သူ အိမ်မှာ တကယ်ပဲ ပြဿနာဖြစ်နေလား၊ မဖြူလား ဆိုတာတော့ မသေချာ၊ သေချာတာတစ်ခုကတော့ သူ ဒီမှာ တကယ် ပြဿနာဖြစ်နေတာကတော့ သေချာသည်။ ဟာမန်း မအီမသာ မျက်နှာကြီးနဲ့ ကုန်းလိုက်ကွလိုက်၊ ဒီယီးဒီယိုင် လျှောက်သွားလိုက်နှင့် ယောက်ယက်ခတ်နေ၏။ နောက်တော့ သူ ရပ်လိုက်ပြီး ဒူးနှစ်ဖက်ပေါ် လက်တင်အားပြု၊ ပါးစပ်ကြီး ဟ၊ကာ အန်ပါလေတော့သည်။

ဟာမန်းပတ်ပတ်လည်ရှိ တခြားကင်းထောက်လူငယ်တွေက ညာသံပေး ပြီး ထောပနာပြုကြ၏။ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် တံတောင်နဲ့တွက် အချက်ပြပြီးလည်း သနားစရာ ဟာမန်းကို လှောင်ကြပြောင်ကြသေးသည်။

"ဟာမန်း မြင်းမူးနေပြီဟေ့ ..."

တစ်ယောက်က လှောင်သလို အော်ဟစ်လိုက်၏။

"အေးကွ ... သူ့မြင်းကုန်းနှီးပေါ်မှာလည်း ကြောက်သေးတွေ ပေါက်ချခဲ့ သေးတယ် ဟေ့ ... ဟားဟား ..." နောက်တစ်ယောက်ကပါ ထောက်ခံ ပြောဆိုလိုက်သောအခါ တဟားဟားနှင့် ပွဲကျသွားတော့သည်။

ဟိုပီခါးပတ်ကို ယူနီဖောင်းနှင့် တွဲဖက်ဝတ်ဆင်ထားသည့် အသားဖြူဖြူ၊ ရွှေရောင်ဆံပင်နဲ့ ကင်းထောက်လူငယ် တစ်ယောက်ကတော့ ဟာမန်းဆီ လျှောက်လာပြီး အဆင်ပြေလားဟု မေးသည်။ သူ့မျက်နှာက ဟာမန်းကို တကယ်ဂရုစိုက်သည့် ပုံစံဖြစ်ပြီး လှောင်ပြောင်လိုသည့်ဟန် စိုးစဉ်းမျှ မရှိ ချေ။ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ ဟန်ပန် အမူအရာတွေက ကျန်တဲ့သူတွေထက် သိသိ သာသာကြီးကို ရင့်ကျက်သည့်ဟန် ဖြစ်ပြီး သူ ဟာမန်းကို အခြားတစ် နေရာ ခေါ်သွားတာကိုလည်း ဘာတစ်ခုမျှ ဝင်မစွက်ရဲကြ။

မစ္စတာ ဟက်ဗ်လော့သည် ကောင်လေးတွေကို မြင်းတွေခေါ်ဆောင်ပြီး သူ့နောက်ကလိုက်ခဲ့ဖို့ အော်ဟစ် အမိန့်ပေးလိုက်၏။ ထို့နောက် သူတို့တွေ ကျောက်ဆောင်ကြီးတွေရှိတဲ့ ရှေ့က ခပ်လှမ်းလှမ်းနေရာအထိ ရောက် အောင်သွားကာ အရိပ်အကာအကွယ် ကောင်းကောင်း နေရာတွင် မြင်းများ ကို ချည်ထားလိုက်ကြပြီး ကင်းထောက်လူငယ်တွေက သူတို့ရဲ့ခေါင်းဆောင် မစ္စတာ ဟက်ဗ်လော့ကို ဝန်းရံလိုက်ကြ၏။ မစ္စတာ ဟက်ဗ်လော့က သူတို့ မြင်နေရတဲ့ လိုဏ်ဂူတွေဟာ သဘာဝလိုဏ်ဂူတွေဖြစ်ပြီး ရှေးဦးလူသားတို့ နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း ရှင်းပြသည်။ ပြီးတော့ လွန်ခဲ့တဲ့ ရာစုနှစ်က မက္ကဆီ ကိုနဲ့ ပီရူးကို ကျူးကျော်ခဲ့တဲ့ စပိန်လူမျိုးတွေဟာ ဒီလိုဏ်ဂူတွေကို ရှာဖွေ တွေ့ရှိခဲ့ပြီး ရွှေတွေကိုရှာဖို့ ဂူလမ်းကြောင်းတွေ ထပ်မံဖောက်လုပ်ခဲ့တယ် ဆိုတဲ့ ဒဏ္ဍာရီဆန်ဆန် ဇာတ်လမ်းကိုလည်း ပြောပြနေ၏။

"အခုက စပြီး မင်းတို့ ငါမသိဘဲ ဘယ်မှ လျှောက်မသွားနဲ့ ... ဒီမှာရှိတဲ့ တချို့ လိုဏ်ဂူလမ်းကြောင်းတွေဟာ မိုင်ရာချီတယ် ..."

ခေါင်းဆောင်ရဲ့ စကားဆုံးတော့ ကင်းထောက်လူငယ် အုပ်စုက တီးတိုး တီးတိုး ပြောဆိုကြပြန်သည်။

"ဒါဆို ပိုတောင် ကောင်းသေးတယ် ..."

"အေးလေ ဆပ်ကပ်ပွဲက ဒီနေ့စမှာ ... အဲသည် လိုဏ်ဂူတွေထဲကနေ ဆပ်ကပ်ပွဲ သွားကြည့်လို့တောင် ရနိုင်တယ် ..."

သူတို့တွေ ကျောက်ဆောင်ကြီးတွေဆီ ဆက်လက် ချီတက်ကြပြန်သည်။ ပူကပူ၊ ဖုန်တလုံးလုံးနှင့် လမ်းကြောင်းကလည်း တဖြည်းဖြည်း မတ်စောက် လို့လာ၏။ ဟာမန်းနဲ့ ရွှေရောင်ဆံပင်ကောင်လေး သူတို့အုပ်စုရဲ့ နောက်ဆုံး မှာ ကျန်ခဲ့တာတောင် သူတို့ သတိမပြုနိုင်ကြတော့ချေ။

အနည်းငယ် အကြာတွင်တော့ သူတို့ လိုဏ်ဂူတစ်ခု၏ နှုတ်ခမ်းဝန်းကို ရောက်ရှိ လာကြ၏။ လိုဏ်ဂူမှာ မှောင်မည်းပြီး အေးစက်လို့ နေသည်။ ကောင်လေးတွေက ဘာမှ မမြင်ရကြောင်း အထွန့်တက်ကြသည်။ မစ္စတာ ဟက်ဗီလော့ မီးအိမ်တစ်ခုကို ထွန်းညှိလိုက်ပြီး ကောင်လေးတွေကို ရှေ့ဆက်သွားကြဖို့ ပြောသည်။ လမ်းကြောင်းကတော့ မဆိုး။ သွားလို့ လာ လို့ အဆင်ပြေလှသည်။

ရွှေရောင်ဆံပင်နဲ့ ကောင်လေးက အုပ်စုရဲ့ နောက်ဆုံးက လိုက်နေသည့် တိုင် သူသည် သူတို့အထဲမှာ သတိအရှိဆုံးနဲ့ အာရုံအစူးစိုက်ဆုံး တစ် ယောက်ဖြစ်၏။ ပြီးတော့ ရှေးဦးလူသားတွေဟာ ဂူတွေထဲမှာ ဘယ်လို အလေ့အထတွေနဲ့ နေထိုင်သွားကြသလဲဆိုတာ စူးစမ်းနေသေးသည်။ ထောင့်ချိုးကွေ့ တစ်ခုအရောက် ကင်းထောက်အုပ်စု ကွေ့သွားချိန်မှာ သူ ဟာမန်းလက်ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲဖမ်းလိုက်သည်။

"ရှုး ... နားထောင်စမ်း ..."

ဟာမန်း အသက်ရှူရပ်လိုက်၏။ ပြီး သူ့သူငယ်ချင်း လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်လေး ဘာများ တွေ့ထားသလဲဆိုပြီး မသက်မသာနဲ့ လျှောက်ပတ်ကြည့်နေပြန်သည်။

သူတို့ရောက်နေတဲ့ နေရာမှာ ခွဲထွက်သွားတဲ့ နောက်ဂူလမ်းကြောင်းတစ်

ခု ရှိနေသေးသည်။ ထိုဂူရဲ့ ဟိုးအထဲကနေ အသံတွေ ထွက်လာခြင်းလည်း ဖြစ်၏။ အသံမှာ ခပ်ဖျော့ဖျော့ ဖြစ်သော်ငြား ထင်ရှား၏။ ရွှေရောင်ဆံပင်နဲ့ ကောင်လေးက ဟာမန်းကို သူ့နောက်လိုက်ခဲ့ဖို့ အချက်ပြလိုက်သည်။

"လာ ... ငါတို့ သွားကြည့်ရအောင်"

ဟာမန်း သူတို့တပ်ဖွဲ့ သွားရာဆီကို လှည့်ကြည့်လှည့်ကြည့် လုပ်နေ၏။ ဘာဆက်လုပ်ရမည်ကို သူ့မှာ မရောမရာ တွေဝေနေပုံရသည်။ နောက်မှ မထူးပါဘူး လိုက်သွားမယ်ဆိုပြီး ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်၏။

"အေး ... ဂျူနီယာ ငါလာပြီ"

ပင့်ကူမျှင်တွေ ခေါင်းမှာ ကပ်ငြိကုန်၏။ လမ်းကြောင်းကလည်း တဖြည်းဖြည်း ပိုနက်လာကာ အသုံးမပြုတာ ကြာပြီဖြစ်မှန်း သိသာလာစေသည်။

"ငါတို့ ဘယ်ကိုသွားနေတာလဲ" ဟာမန်း အနည်းငယ် စိုးရွံ့သော လေသံဖြင့် မေးလိုက်၏။

ဂျူနီယာလို့ ခေါ်တဲ့ ရွှေရောင်ဆံပင်နဲ့ ကောင်လေးကတော့ ဟာမန်းဘက်ကို လှည့်ပြီး နှုတ်ခမ်းပေါ် လက်ညှိုးတင်ကာ တိတ်တိတ်နေဖို့ အချက်ပြသည်။ သူတို့ ကြားနေရသော အသံမှာ ပိုမို ပီပြင်လာပြီး နံရံများမှာလည်း အလင်းရောင်ကြောင့် လင်းလင်းချင်းချင်း ဖြစ်လာ၏။ ကိုရိုကားရား၊ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား အရိပ်တွေကိုလည်း ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ တွေ့နေရသည်။ သူတို့နှစ်ယောက် အသက်အောင့်ကာ သတိကြီးကြီးထား၍ တဖြည်းဖြည်းချင်း ချဉ်းကပ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်တော့ ဂေါ်ပြား၊ ပေါက်တူးများဖြင့် တူးဖော်နေကြသည့် သဏ္ဌာန်လေးခုကို ဂျူနီယာ တွေ့လိုက်ရ၏။ ဂျူနီယာ့ စိတ်ထဲမှာ သူတို့တွေ

ဟာ တစ္ဆေသရဲ မဟုတ်ဘဲ သူခိုးတွေဆိုတာ အတပ်သိသည်။ ဒီသူခိုးတွေ ဘာကိုရှာဖွေ ခိုးယူဖို့ ကြံစည်နေမှန်းလည်း သူချက်ချင်းပဲ သဘောပေါက်၏။ ဒဏ္ဍာရီအရ စပိန်တွေဟာ ရတနာပစ္စည်းတွေကို ဒီ နေရာတွေမှာ မြှုပ်နှံထားခဲ့ကြသည်လေ။

သူ့ရဲ့ အဖေဟာ တက္ကသိုလ်တစ်ခုမှာ စာသင်ပြနေတဲ့ ရှေးဟောင်း သမိုင်း ပညာရှင်၊ အထူးသဖြင့် အလယ်ခေတ်ပိုင်း (၅ ရာစုမှ ၁၅ ရာစု) သမိုင်း ပညာရှင် တစ်ယောက်။ ဒါကြောင့် ဒဏ္ဍာရီတွေနဲ့ အဲသည်လိုမျိုး အကြောင်းအရာတွေကို သူသိနေခြင်းပင်။ ပထမတော့ သူ့အဖေကို သူတို့နဲ့ အတူ ခေါ်လာပြီး ရှေးဦးလူသားတွေ နေထိုင်သွားကြတဲ့ ဒီလိုဏ်ဂူတွေ အကြောင်းကို ရှင်းပြခိုင်းဖို့ ကြိုးစားပါသေးသည်။ သို့သော် သူ့အဖေသည် ကင်းထောက်ချာတိတ်လေးတွေနှင့် အချိန်ဖြုန်းဖို့ထိ အချိန်အားနေသည့်သူ မဟုတ်ချေ။ ဒါကြောင့်မို့ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်နဲ့ကွာ မင်းတို့နဲ့ အလေလိုက်ဖို့ ငါ့မှာ အချိန်မရှိဘူး၊ မြောက်အမေရိကရဲ့ သမိုင်းကြောင်းကိုလည်း ငါသိပ်မ သိဘူး၊ စိတ်လည်းမဝင်စားဟု ဆိုကာ ငြင်းဆန်ခဲ့သည်။

ဂျူနီယာ လေးယောက်လုံးကို မြင်နိုင်သမျှမြင်အောင် တိုးကပ် ကြည့်သည်။ သူတို့ထဲက တစ်ယောက်သည် ကျန်သူတွေထက် သိသိသာသာ သေးကွေးနေပြီး အရွယ်တောင် မရောက်သေးမှန်း ဂျူနီယာ တွေ့လိုက်ရ၏။ သူသည် ချာတိတ်အရွယ်ပဲ ရှိဦးမည်ဖြစ်ပြီး ဂျူနီယာထက်ကြီးတောင် တစ် နှစ် နှစ်နှစ်ပဲ ဖြစ်မည်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ပုံစံကတော့ မိုက်ကန်းကန်းပုံစံ။

"ရိုက်ကိုး မီးအိမ် ယူလာခဲ့"

ပန်းဖွားတွေနဲ့ သားရေဂျက်ကက်ကို ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ တစ်ယောက်က ပြောလိုက်သည်။ ပြီးသူ့ပုံစံက အနားဝိုင်း ဦးထုပ်တစ်လုံးကို ဆောင်းထား တော့ ရှာဖွေရိုက်ဒါ (အမေရိကန်၏ ပထမဆုံး အပျော်တမ်း မြင်းစီးတပ်ဖွဲ့)

နှင့်ပင် တူနေသေးတော့၏။

ရိစ်ကိုးဘေးက တစ်ယောက်ကတော့ ပုခုံးပေါ်ထိ ကျနေတဲ့ ဆံပင်နက် နက်တွေနဲ့ ဆိုတော့ အင်ဒီးယန်းများလား။ အိုး ... မဟုတ်ဘူး ကပြားတစ် ကောင်ပဲ။

နောက်ဆုံး တစ်ယောက်ကတော့ ကျန်သုံးယောက်နဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်း အရိပ် ထဲမှာ ရပ်နေပြီး ခါးတို သားရေဂျက်ကက်နဲ့ အညိုရောင် သက္ကလပ် ဦးထုပ်ကို ဆောင်းထား၏။

ဂျူနီယာ သူတို့ ဘာတွေလုပ်နေလဲဆိုတာ ကောင်းကောင်းမြင်နိုင်ဖို့ အသံ မထွက်စေဘဲ ရှေ့နှစ်လှမ်းစာလောက် ထပ်တိုးလိုက်ပြီး သူနဲ့အတူ လိုက်ခဲ့ဖို့ လည်း ဟာမန်းကို အချက်ပြလိုက်သည်။ ဟာမန်းကတော့ အခြေအနေ ဟန်ပုံမပေါ်။ သူ့အသက်ပြင်းပြင်း ရှသံတွေကို ကြားနေရပြီး ပါးစပ်ကြီး ဟ,ကာ ချွေးတွေလည်း တဒီးဒီးကျလို့နေ၏။

ဟာမန်း နောက်တစ်ကြိမ် မအန်ပါစေနဲ့လို့သာ ဂျူနီယာ ဆုတောင်း မိသည်။

ဂျူနီယာ ဆုတောင်းအတိုင်း ဟာမန်း အန်တော့မအန်။ သို့သော် ဒယ်မ်းဒယိုင် သူ့ခြေထောက်တွေက ကျောက်တုံးတစ်ခုပေါ်မှာ ချော်ထွက် သွား၏။ တိုးလျလျ ခြေချော်သံ ထွက်ပေါ်လာပြီး ဟာမန်းသူ့ကိုယ်သူ လဲမ ကျသွားအောင် နံရံကို လက်ဖြင့် ထိန်းထားလိုက်ရသည်။

ဂျူနီယာ အရိပ်တွေထဲမှာ ပျောက်သွားအောင် ဒူးတစ်ဖက်ထောက် ထိုင်ချ လိုက်ကာ ခန္ဓာကိုယ်ကို ကျုံ့နိုင်သမျှ ကျုံ့ထားလိုက်သည်။ ဟာမန်းကလည်း သူနည်းအတိုင်း လိုက်လုပ်ကာ အသံတိုးတိုးဖြင့် ပြောလိုက်၏။

"ဆောရီးကွာ"

ဂျူနီယာ မျက်နှာကြီး ရှုံ့မဲပြီး တိတ်တိတ်နေဖို့ လက်ဟန်ပြသည်။

သက္ကလပ် ဦးထုပ်နဲ့ တစ်ယောက်ကတော့ ဖြည်းဖြည်းချင်း လှည့်လာပြီး သူတို့ရှိရာဆီကို မီးအိမ် မ,ကာ ကြည့်လိုက်၏။ အခုတော့ သူတို့ သူ့မျက်နှာကို ပထမဆုံးအကြိမ် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း တွေ့လိုက်ရချေပြီ။

ထိုသူက "တစ်ခုခု ကြားလိုက်ရသလိုပဲ" ဟုဆိုကာ နောက်ပြန် လှည့်သွားပြန်သည်။

ဂျူနီယာတို့မှာ အတန်ငယ် ထိတ်လန့်သွားသော်လည်း သက္ကလပ် ဦးထုပ်နဲ့လူ ပြုလုပ်နေသော အရာက သူတို့ကို ညှိငင်ဖမ်းစားထား၏။ သက္ကလပ် ဦးထုပ်နဲ့လူသည် ရွံ့တွေ ပေကျံနေသော အရာတစ်ခုကို သူ့ရေဘူးထဲက ရေဖြင့် ဆေးချလိုက်သောအခါ မီးအိမ်၏ အလင်းရောင်အောက်တွင် ထိုအရာမှာ တလက်လက် တောက်ပနေသော ရွှေလက်ဝါးကပ်တိုင် ဖြစ်နေသည်ကို ဂျူနီယာ တွေ့လိုက်ရတော့၏။

ကျန်လူများလည်း သက္ကလပ် ဦးထုပ်နဲ့လူအနီး ချဉ်းကပ်လာကာ ဝမ်းသာအားရ ဝိုင်းကြည့်ကြ၏။

"ကြည့်စမ်း ... ငါတို့တော့ ချမ်းသာပြီဟေ့" ရှိန်ကိုး အော်ဟစ်မိသည်။

"တိတ်စမ်း မဆူနဲ့" ကပြားက ရှိန်ကိုးကို ကြိမ်းမောင်း၏။

"ခဏလေးပဲစောင့် ... မကြာခင်မှာ ငါတို့ရဲ့ အချစ်တော်လေးက ဒေါ်လာတွေ ယူဆောင်ပေးတော့မှာ" ရှာဖ်ရိုက်ဒါက သူ့ရဲ့ ကွဲအက်အက် အသံဖြင့် ဝင်ပြောပြန်သည်။

သက္ကလပ် ဦးထုပ်နဲ့လူက လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို သူ့လက်ထဲမှာ တသသ လုပ်နေ၏။ သူက ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန် တူသည်။

ဂျူနီယာ ဟာမန်း ပခုံးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ သူ့လက်တွေကတော့

စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် အနည်းငယ် တုန်ယင်နေ၏။

"အဲဒါ ကိုရိုနာဗိုရပ်စ် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပဲ။ ဟာနန်ဒို ကော်တက်စ်က သူ့ကို ၁၅၂၀ မှာပေးခဲ့တာ"

ဟာမန်း ဇေဝေဇဝါနဲ့ ပြန်ကြည့်သည်။

"မင်း ဒီအကြောင်းတွေ ဘယ်လိုသိနေတာလဲ ဂျူနီယာ"

ဂျူနီယာ ရှေ့ကလူဆီ အကြည့်ပြန်လွှဲလိုက်ပြီး တခန့်မျှ စိုက်ကြည့်နေ၏။

"ဒီလက်ဝါးကပ်တိုင်က အရေးကြီးတဲ့ ပစ္စည်းပဲ။ ပြတိုက်မှာပဲ ရှိသင့်တယ်။ ပြီးတော့ တဆိတ်လောက် ငါ့ကို ဂျူနီယာလို့ မခေါ်နဲ့"

"မစ္စတာ ဟက်ဗ်လော့လည်း ဒီတိုင်း ခေါ်တာပဲလေကွာ"

"ငါ့နာမည်က အင်ဒီ"

ဂျူနီယာလို့ ခေါ်ခံရတာကို သူ တော်တော်မုန်းသည်။ ဒီလို အခေါ်ခံရတိုင်း သူ့ကိုယ်သူ ဘောင်းဘီတိုလေး ဝတ်ထားတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်လို ခံစားရသည်။ သူ့အဖေကတော့ ဂရုမစိုက်ပါ။ သူ့ဘယ်လောက် စိတ်ဆိုးဆိုး ဂျူနီယာလို့ ခေါ်မြဲပဲဖြစ်၏။

သူတို့ အတန်ငယ် စောင့်ကြည့်နေကြပြီးနောက် အင်ဒီ၏ အမူအရာမှာ တစ်ခုခုကို စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်သည့်နှယ် လေးလေးနက်နက် ပုံစံဖြစ်လာသည်။

"နားထောင် ဟာမန်း ... အခု ပြန်သွားပြီး တခြားသူတွေကိုရှာ။ မစ္စတာ ဟက်ဗ်လော့ကို ဒီလူတွေ စပိန်တွေရဲ့ ရတနာတွေကို ခိုးပြီးတူးနေပါတယ် လို့ပြော။ ပြီးရင် သူ့ကို စီရင်စုမှူး ခေါ်ပြီး ဒီကိုလွှတ်လိုက်"

ဟာမန်းကတော့ နားထောင်နေပုံ မပေါ်ဘဲ သူရဲ့ ပေါင်ပေါ် တက်လာတဲ့ မြွေကိုသာ စိုက်ကြည့်ရင်း ပါးစပ်ကြီးဟ,ကာ အသံတိတ် အော်ဟစ်

နေသည်။

"ဒါက မြွေလေးတစ်ကောင်ပါကွာ"

အင်ဒီပြောပြီး မြွေကို ဆတ်ခနဲ ဖမ်းယူကာ လွှင့်လိုက်၏။

"ငါပြောတာ ကြားလား ဟာမန်း ... အဲဒါ အရမ်း အရေးကြီးတယ်"

"ကြား ... ကြားပါတယ်။ မစ္စတာ ဟက်စ်လော့ဆီကို ပြန်သွား ... ပြီး ... ပြီး တော့ စီရင်စုမှူးကိုခေါ်"

ဟာမန်း ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်ကာ ပြောနေရင်း အင်ဒီကိုကျော်၍ ဟို လူလေးယောက်ကို လှမ်းကြည့်သည်။

"မင်း ဘာလုပ်မလို့လဲ ဂျူ ... အဲ အင်ဒီ"

"မသိသေးဘူး။ ငါစဉ်းစားလိုက်ဦးမယ်။ မင်းက အခုချက်ချင်း သွားပြော တော့"

ဟာမန်းလည်း အမြန်ဆုံး ကဆုန်ပေါက် ပြေးထွက်သွားလေသည်။ အင်ဒီ ရဲ့ မြင်ကွင်းထဲ ဟာမန်း ပျောက်ကွယ်သွားတော့မှ သူ သူခိုးလေးယောက် ဘက်ကို ပြန်လှည့်လိုက်၏။ သူတို့ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ဘေးမှာချပြီး တခြားပစ္စည်းတွေကို သဲကြီးမဲကြီး ဆက်တူးနေကြပြန်သည်။ အင်ဒီ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို သူနဲ့ လက်တစ်ကမ်း ရောက်တဲ့အထိ နံရံကို ကပ်ကာ အသာအယာ တစ်လှမ်းချင်း ရွေ့လိုက်သည်။ လက်ဝါးကပ်တိုင်က နှစ် ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်နေသည့်တိုင် ယခုအချိန်ထိ မီးအိမ်ရဲ့ အလင်းရောင် အောက်မှာ တောက်ပနေဆဲ။ အင်ဒီ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ကောက်ယူလိုက် ချိန်တွင် ကင်းမြီးကောက်တစ်ကောင်က လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို သူပိုင်ပစ္စည်း နှယ် တွယ်ကပ်နေလေ၏။ အင်ဒီ အကြိမ်ကြိမ် ခါချသော်လည်း သောက် ကျိုးနည်း သတ္တဝါက ကော်နှင့်ကပ်ထားသလို ကြံ့ကြံ့ခံ ဖက်တွယ်ထား၏။

အင်ဒီ ဒေါသထွက်လာပြီး ပါးစပ်က အယုတ္တ အနုတ္တတွေ ရေရွတ်ကာ လက်မောင်း ပြုတ်ထွက်မတတ်ကို ခါချမိသည်။ ဒီတွင်မှ သကောင့်သားက ပြုတ်ကျသွားတော့ပြီး အင်ဒီ့ကိုလည်း သူ့ခိုးလေးယောက်က သတိထားမိ သွားလေတော့၏။ သူ့ခိုး တစ်ယောက်က သူ့ကို ညွှန်ပြရင်း လှမ်းအော် သည်။

"ဟေး ... အဲဒါ ငါတို့ ပစ္စည်းကွ။ ဒီကောင် ငါတို့ပစ္စည်း ခိုးနေပြီ"

"အဲဒီကောင်ကို ဖမ်းကွာ ..." ကပြား က အော်ပြောရင်း အင်ဒီ့ကို ဖမ်းဖို့ ပြေးလာသည်။

အင်ဒီ ပြေးရင်းလွှားရင်း ခြေချော်လဲကျသွားသည်။ သူ့လက်ကတော့ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို မြဲမြဲ ဆုပ်ကိုင်ထားပြီး သူ့နှလုံးသားကလည်း ရင်ဘတ် ကြီး ပေါက်ထွက်မတတ်ကို ခုန်နေ၏။ အင်ဒီ လဲကျနေရင်း နောက်ကို ပြန် လှည့်ကြည့်တော့ သူ့ခိုးတစ်ယောက်မှာ ခလုတ်တိုက် လဲကျနေပြီး ကျန်နှစ် ယောက်မှာလည်း သူ့ကို ဖမ်းချင်ဇောဖြင့် တစ်ရှိန်ထိုး ပြေးလာကြရာ တစ် ယောက်အရှိန် တစ်ယောက်မထိန်းနိုင်ကြဘဲ ဝင်တိုက်မိကြ၏။ အင်ဒီ ဆက် ပြေးရင်းက ရွှေတူးသမားတွေ ဖောက်ထားခဲ့သည့် အပေါ် ကျောက်သား နံရံ၏ အပေါက်ဝနား အရောက်မှာတော့ ရပ်တန့်လိုက်၏။ ၎င်းအပေါက်ဝ မှနေ၍ အပြင်နေအလင်းရောင်လည်း ခပ်မှိန်မှိန် ကျရောက်နေပြီး ကြိုးတစ် ချောင်းကလည်း သူ့ခေါင်းပေါ် နှစ်ပေခန့်အကွာတွင် တွဲလောင်းကျလျက် ရှိ နေသည်ကို အင်ဒီမြင်တွေ့ရ၏။ သူတို့လက်က လွတ်နိုင်ပါ့မလားဆိုပြီး အင် ဒီ သူ့နောက်က သူ့ခိုးတွေကို ပြန်လှည့်ကြည့်သည်။ အခြေအနေကတော့ မ ကောင်း။ သက္ကလပ်ဦးထုပ်နဲ့လူက သူ့အပေါင်းအပါတွေကို အဓိပ္ပာယ် ပါပါ ကြည့်လိုက်ပြီး အင်ဒီ့ဆီကို တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးလွှား လာကြလေ တော့သည်။

အိုး ... သေစမ်း။ သူညည်းညူလိုက်ရင်း လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ခါးပတ် ကြားမှာ ထိုးထည့်ကာ ကြိုးကို ခုန်ဖမ်းလိုက်သည်။ မမီ။ နောက်တစ်ကြိမ် ကြိုးစားပြီး ခုန်တော့ ဖမ်းမိသည်။ သူ့လက်နှစ်ဖက်ကို အားပြုကာ ကြိုးကို တစ်ထစ်ချင်းဆွဲ၍ တွင်းပေါက်ဝဆီ တက်လာ၏။ သူ့ကိုယ်သူလည်း သူခိုး တွေ လက်က လွတ်မြောက်လာပြီဟုလည်း ခံစားလိုက်ရသည်။ သို့သော် သိပ်မကြာလိုက်ပါ။ ကြိုးကို အောက်က ဆွဲနေသလို ခံစားရ၍ အင်ဒီ အောက်ကို ငုံ့ကြည့်မိရာ သက္ကလပ် ဦးထုပ်နှင့်လူမှာ ကျင်လည်စွာဖြင့် ပင် ကြိုးပြန်သိမ်းနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ အင်ဒီလည်း တုံ့ဆိုင်းမနေ တော့ဘဲ ပိုပြီး မြန်မြန် ဆွဲတက်ရလေတော့သည်။

အင်ဒီ အပေါ်ကို ခက်ခက်ခဲခဲ တက်နေတုန်း အဖေသာရှိရင် ဒီကောင်တွေ လေးကောင်လောက်တော့ အသာလေးပေါ့ကွာ ဆိုပြီး တွေးနေမိ၏။ ဒီ ကောင်တွေက သူခိုးတွေ အဖေရ ဆိုပြီးသာ လက်ညှိုးထိုးပြလိုက် သကော င်သားလေးကောင် အမြီးကုပ်ပြီး ထွက်ပြေးသွားကြမှာ မြင်ယောင်သေး။ သူ့အဖေက အဲဒီလောက်ထိ သောက်ရမ်းကြမ်းတဲ့သူ။

နောက်ဆုံး အင်ဒီ ဂူအပြင်ဘက်သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ မောမောပန်းပန်း၊ မွန်းမွန်းကျပ်ကျပ်နဲ့ အပြင်ကို ထွက်ပြေးလာခဲ့ရတာကြောင့် ခနရပ်၊ မျက်လုံးလေးမှေးပြီး လတ်ဆတ်တဲ့ လေကို တစ်ဝကြီး ရှူရှိုက်လိုက်၏။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာကြည့်မိတော့မှ သူရောက်နေတဲ့ နေရာဟာ သူဝင် ခဲ့တဲ့ လိုဏ်ဂူနဲ့ မနီးမဝေးက ကျောက်တုံးကြီး တစ်တုံးပေါ်မှာ ဖြစ်ကြောင်း အင်ဒီ သိလိုက်ရသည်။

"ဟာမန်း ... ၊ မစ္စတာ ဟက်ဗလော့ ဘယ်သူတွေ ရှိကြလဲ။ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်မှာလဲ"

ဘယ်သူမှ ပြန်ထူးသံမကြားတော့ သူ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ ခေါင်းခါယမ်း

ရင်း မြည်တွန်တောက်တီးမိသည်။

"သေစမ်းကွာ ... ငါကလွဲပြီး အကုန် သေကုန်ကြပြီလား မသိဘူး"

"ငါတို့ ဒီမှာ ကောင်လေး ..."

အင်ဒီ လှည့်ကြည့်တော့ သူထွက်လာခဲ့တဲ့ တွင်းပေါက်ဝကနေ ကုတ်ကပ်တွယ်လာနေတဲ့ ရှာဖ်ရိုက်ဒါရယ်၊ ကပြားရယ်၊ ရှိန်ကိုးတို့ရယ်ကို တွေ့ရလေသည်။ အင်ဒီလည်း ချက်ချင်းပဲ ကျောက်တုံးကြီးရဲ့ အစွန်းကို ထွက်ပြေး၏။ ကံကောင်းသည်မှာ ထိုအစွန်းတွင် လှေကားတစ်စင်း ရှိနေသည်။ သို့သော်လည်း အင်ဒီမှာ လှေကားသုံးပြီး အောက်ကို ဆင်းပြေးမည့်အစား လှေကား၏ ထိပ်စွန်းမှာရပ်၊ ကျောက်တုံးကြီးကို အားကုန်သုံးကန်၍ အခြားကျောက်တုံးကြီးဆီသို့ ခုန်လွှဲကူးသွားလေတော့သည်။

သူခိုးသုံးယောက် ကျောက်တုံးအစွန်းနား ရောက်တော့ ဘယ်နည်းဘယ်ပုံနဲ့ အင်ဒီကို လိုက်ဖမ်းရမလဲ ဆိုတာ မတွေးတတ်တော့ဘဲ ကြောင်စီစီဖြင့် ရပ်တန့်သွား၏။

တခြားကျောက်တုံးကြီးပေါ် ရောက်နေတဲ့ အင်ဒီမှာလည်း ဘာဆက်လုပ်ရမည်ကို မသေချာသေးပေ။ ဒီတစ်ကြိမ်တော့ လှေကားလည်းမရှိ။ မြေပြင်နဲ့ကလည်း ပေနုစစ်ဆယ်လောက် ဝေး၏။ ထို့နောက်တော့ ကံကောင်းစွာနဲ့ ကင်းထောက်တပ်ဖွဲ့မှ ကျန်ခဲ့သည့် မြင်းတစ်ကောင်ကို မလှမ်းမကမ်းက အရိပ်ထဲမှာ တွေ့လိုက်ရသည်။ အင်ဒီ လက်ခေါက်မှုတ်ပြီး မြင်းကို လှမ်းခေါ်ကြည့်သည်။ မဆိုး။ အလုပ်ဖြစ်သည်ဟု ပြောရမည်။ မြင်းမှာ လက်ခေါက်မှုတ်သံကြားသည်နှင့် လည်ဆံမွေးတွေ ထောင်လာကာ အင်ဒီရှိရာသို့ ခပ်ရွရွလေး ပြေးလာ၏။

ထိုအချိန်မှာတော့ သက္ကလပ်ဦးထုပ်နှင့်လူ ရောက်လာပြီး အင်ဒီရှိသည့် ကျောက်တုံးပေါ်သို့ ခုန်ကူးဖို့ ဟိုငတိသုံးကောင်ကို ဇွတ်အတင်း

စေခိုင်းနေသည်။ ဟိုငတိတွေကလည်း ကြောက်ကြောက်နဲ့ တကယ်ကြီး ခုန်ကူးတော့မည့် ပုံစံ။ အင်ဒီ သူတို့ ကြည့်ရတာ အခြေအနေကတော့ သိပ်မ ဟန်။ အကုန် မသာပေါ်ကုန်တော့မည့်ကိန်း ဖြစ်သည်။ နောက်တော့ အင်ဒီ မဖြစ်သေးပါဘူးလေဆိုပြီး ဆုံးဖြတ်ကာ သူ့ဘက်မှာ ရှိနေသည့် လှေကား ကို ဟိုသကောင့်သားတွေဆီ ပစ်ပေးလိုက်တော့သည်။

ပြီးတာနဲ့ အင်ဒီ မြင်းပေါ်ကို ခုန်ဆင်းဖို့ ဟန်ပြင်သည်။ သို့သော် မြင်းက ငြိမ်ငြိမ်မရပ်။ ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ် လုပ်နေ၏။

"ငြိမ်ငြိမ်နေ ကောင်လေး ... လိမ္မာတယ်။ မလှုပ်နဲ့"

အင်ဒီ မြင်းငြိမ်သွားပြီ အထင်နှင့် ခုန်ချလိုက်တော့မှ မြင်းက ရှေ့နှစ်လှမ်း လောက် တက်သွားပြီး အင်ဒီလည်း ကုန်းနှီးပေါ် မရောက်ဘဲ မြေပြင်ပေါ် ဖင်ထိုင်ရက် ပြုတ်ကျသွားတော့သည်။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး မချိမဆန့် ခံစား လိုက်ရကာ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာလည်း ဖုတ်တောတွေကြား ပြုတ်ကျ သွား၏။ အင်ဒီ ဝေဒနာဒဏ်ကို မူမနေအား။ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို အမြန် ပြန်ကောက်၊ မြင်းပေါ် ဒယ်မ်းဒယ်ိုင်နဲ့တက်ပြီး ဒုန်းဆိုင်းပြေးရသည်။

ဒီအချိန်ထိ သက္ကလပ်ဦးထုပ်နဲ့ သူခိုးတို့ အဖွဲ့မှာ ကျောက်တုံးကြီး ပေါ် တွင်ပဲ ရှိနေသေးသည်။ ဒါပေမဲ့ အင်ဒီ မြင်းကို အရှိန်မြှင့်ပြီးသာ မောင်း နှင်၏။ ဒီသူခိုးတွေလက်က လွတ်တာ သေချာအောင် ထွက်ပြေးရမည်။ ပြီး တော့ စီရင်စုမှူးခေါ်ပြီး ဒင်းတို့ကို ဖမ်းခိုင်းရမည်လေ။

သက္ကလပ် ဦးထုပ်နဲ့လူကလည်း လက်ခေါက်မှုတ်လိုက်ပြန်၏။ မြင်း တစ်ကောင်မှတော့ ရောက်လာတာမတွေ့။ သို့သော် နောက်ဘက် ကျောက် တုံးတွေကြားက မော်တော်ကားနှစ်စီး အသံပြကြီးဖြင့် ရောက်ချလာသည်။ ကားတစ်စီးမှာ သက္ကလပ်ဦးထုပ်နဲ့လူရှိရာ ကျောက်တုံးကြီးနား မောင်း လာ၏။ နောက်သူက ချိန်သားကိုက် ခုန်ချလိုက်ရာ ကားနောက်ခန်း ထိုင်ခုံ

ပေါ်ကွက်တိထိုင်ရက်သား ဖြစ်သွားလေသည်။

သူက သူ့ရဲ့ သတ္တလပ်ဦးထုပ်ကို ပြင်ဆောင်းရင်း မဲ့ပြုံးပြုံးကာ ကြိမ်းဝါးလိုက်သည်။

"တွေ့ကြပြီပေါ့ ကောင်လေးရာ"

ယာဉ်မောင်းက လီဗာကို ဖိနင်းချလိုက်သည်နှင့် ကားမှာ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးထွက်သွားလေ၏။ ဒုတိယကားမှာတော့ ရှိန်ကိုး၊ ရာဖီရိုက်ဒါ

နှင့် ကပြားတို့ကို စောင့်ခေါ်နေရသဖြင့် အတန်ငယ် နောက်ကျနေလေ၏။

အင်ဒီသည် ထောပတ်ကို ဓားပါးလေးဖြင့် လှီးနေသလိုမျိုး ခြောက်သွေ့သော ကန္တာရလေထုကို လှီးဖြတ်ပြီး မောင်းနှင်နေသည်။ နေကတော့ အညှာတာ ကင်းမဲ့စွာ တောက်လောင်နေပြီး အင်ဒီ့ကို မြင်းကုန်းနှီးပေါင်မုန့်အဖြစ် ဖုတ်နေလေသလားတောင် ထင်ရသည်။ အနောက်မှာကလည်း ကားနှစ်စီးက သူ့ကို မီလုမီခင် ရှိနေပြီ။

သူ့အရှေ့က တောင်အိုကြီးဆီကိုလည်း ရောက်ကိုမရောက်နိုင်။ တကယ်လို့များ အဲသည် နေရာဆီ အချိန်မီ မရောက်နိုင်ခဲ့ရင် ဟိုကားနှစ်စီးက မကြာခင် မီလာပြီး သူက ဆန်းဒ်ဝစ်ချ်ထဲက အသားလို ဖြစ်သွားချေတော့မည်။

အင်ဒီ သူ့ညာဘက်ကို လှည့်ကြည့်တော့ နို့နှစ်ရောင် ဆီဒင်ကားလေးက နံဘေးသို့ပင် ရောက်လုချေပြီ။ ရှေ့ခန်းမှာ ထိုင်နေတာက အဖြူရောင် ဂျုံရိုးဦးထုပ်ကို ဆောင်းထားပြီး တန်ဖိုးကြီးသည့် ဗီသွာလျှော်ဖြင့် ရက်လုပ်ထားသည့် အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ် လူတစ်ယောက်ကို တွေ့ရ၏။ သူ့မျက်နှာကိုတော့ ကောင်းကောင်းမမြင်ရ။ ဦးထုပ်က အနားစတွေနှင့် ကွယ်နေသည်။ နောက်ခန်းမှာတော့ ရှိန်ကိုး ထိုင်နေပြီး ရှုတည်တည် မျက်နှာထားဖြင့် အင်ဒီ့ကို လက်သီးထောင်ပြနေ၏။ ကားမှာ အင်ဒီ၏ရှေ့သို့ အနည်းငယ် ကျော်

တက်စ ပြုလာသောအခါတွင်မူ အင်ဒီသည် မြင်းဗိုက်ကို ခြေဖြင့် ဆတ်ကာ အရှိန်မြှင့်၍ ကား၏ ရှေ့သို့ ပြန်ကျော်တက်လိုက်ပြန်၏။

သို့ငြား အင်ဒီ ဘယ်လောက်ပင် မြန်အောင် မောင်းနှင်နေပါစေ စက်တပ် ယာဉ်ဖြစ်သည့် မော်တော်ကားကို ကြာရှည် မယှဉ်နိုင်ပေ။ သကောင့် သားတွေက သူနဲ့ ဘေးချင်းယှဉ်ရုံ သက်သက်သာ လိုက်လာခြင်းမဟုတ်ဘဲ သူ့ကို နှစ်ဖက်ညှပ်ပိတ်ဖို့ ကြံစည်နေကြမှန်း အင်ဒီ သဘောပေါက်လိုက်သည်။ သူနဲ့ ကားကြားမှာလည်း လေပူပူနဲ့ ဖုန်ထူထူသာ ရှိတော့သည်။ အင်ဒီ မြင်းရဲ့ဇက်ကို ထိသည်အထိ ဝပ်ကာ မြင်း၏အရှိန်ကို မြှင့်ဖို့ ကြိုးစားသည်။ သူ့နှလုံးခုန်သံတွေလည်း ပိုမို မြန်ဆန်လာပြီး အက်ဒရီနယ်ဂလင်း (စိတ်လှုပ်ရှားသောအခါ ထွက်သော ဂလင်းတစ်မျိုး)တွေ ပန်းထွက်ကုန်ပြီလားလို့တောင် ထင်မိသည်။

သူ့ရဲ့ ဘယ်ဘက်မှာ သက္ကလပ်ဦးထုပ်နဲ့လူက ကားဘေးမှာ တွယ်ကပ်စီးလာရင်း ပြီးဖြဖြ ကြည့်နေ၏။ သူ့ပုံစံက လိုက်ဖမ်းနေရတာကို ပျော်ရွှင်နေသည့်ပုံ။ ထို့နောက် သူက အင်ဒီ့မြင်းပေါ်သို့ ခုန်အုပ်လိုက်၏။

သို့သော် အင်ဒီကလည်း လျင်မြန်လှ၏။ သက္ကလပ် ဦးထုပ်နဲ့လူက မြင်းပေါ်ခုန်အုပ်လိုက်ပြီ ဆိုတာနှင့် သူကလည်း ညာဘက်က ဆီဒင်ကားအမိုးပေါ်သို့ မာန်သွင်းကာ ခုန်တက်လိုက်တော့သည်။ အင်ဒီ ဒူးထောက်လျက်သား ကျသွားပြီး လိမ့်မကျအောင် အမိုးစွန်းကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် မြန်မြန်ထိန်းရ၏။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ရာဖီရိုက်ဒါနှင့် ရှိစ်ကိုးတို့မှာလည်း ပြုတင်းပေါက်က ခေါင်းပြုထွက်လာကာ အင်ဒီ့ကို ဖမ်းဖို့ ကြိုးစားကြသည်။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သူနဲ့အတူ ပါမလာတော့။ ကုန်းနှီးအိတ်ထဲမှာ ထွက်ကျလုကျခင် အနေအထားဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ။

သို့သော်လည်း သက္ကလပ်ဦးထုပ်နဲ့လူမှာ သူနဲ့ လက်တစ်ကမ်း အကွာ

တွင် လက်ဝါးကပ်တိုင် ရှိနေမှန်း သတိမထားမိချေ။ သူ့လက်ထဲမှ အင်ဒီ လက်မတင်ကလေး လွတ်ထွက်သွား၍ ဒေါသထွက်ကာ ဆီဒင်ကား ခေါင်မိုးပေါ်ထိ ထပ်မံ လိုက်လံ ဖမ်းဆီးဖို့သာ အားထုတ်နေ၏။ အင်ဒီက လည်း မခေပါ။ သူ့ဆီကို လျှောထိုးဝင်လာတဲ့ ရာဇဝတ်ရိုက်ဒါ၊ ရိုက်ကုံးနှင့် တစ်ဖက်ကားပေါ်မှ ခုန်ဝင်လာသည့် သတ္တလပ်ဦးထုပ်နဲ့ လူတို့၏ တစ်ပြိုင်နက် ဖမ်းဆီးခြင်းကို သူ့မြင်းပေါ်သို့ မြန်မြန်ဆန်ဆန် တိမ်းရှောင် ခုန်းဆင်းခြင်းဖြင့် ရှောင်ရှားနိုင်ခဲ့ပြန်သည်။

အင်ဒီ မြင်းဇက်ကြိုးကို ဆွဲ၍ အရှိန်ကို ရုတ်တရက် လျှော့ချလိုက်ရာ ဘယ်ညာကားနှစ်စီးမှာ ဝေါခနဲ ရှေ့သို့ကျော်တက်သွားကာ ဖုန်လုံးကြီးများ ကလည်း သူ့ကို ရစ်ပတ်လို့ သွားတော့၏။ ထို့နောက် ၎င်းဖုန်လုံးကြီးထဲမှ နေ၍ ရထားတစ်စင်း မောင်းနှင်လာနေသည့် သံလမ်းရှိရာဆီသို့ ဦးတည် လိုက်ပြန်သည်။ သူ့နောက်က ကားနှစ်စီးကလည်း လုံးဝအလွတ်မပေး၊ သဲ ကြီး မဲကြီးကို လိုက်လံနေ၏။

အင်ဒီနှင့် ရထားကြီးမှာ သံလမ်းပေါ်တွင် ခေါင်းချင်းဆိုင် အနေအထား။ ပြီးတော့ ဒီရထားကြီးက အနည်းငယ်တော့ ထူးဆန်းနေသည်ဟု လည်း သူထင်မိသည်။ ရထားတွဲတွေက ပုံမှန်မြင်တွေ့နေကျ အညိုရောင်၊ မီးခိုးရောင် ပြောင်တွေမဟုတ်ဘဲ ကွက်တိကွက်ကျား အရောင် တောက်တောက်တွေ ဖြစ်နေ၏။ သို့သော် သူ့အနေနှင့် ဒီအကြောင်းအရာ ကို အရေးတယူလုပ်ပြီး စဉ်းစား တွေးတောနေဖို့ အချိန်မရှိ။ သကောင့် သားတွေရဲ့ ကားနှစ်စီးက ခဏချင်းပဲ လိုက်မီလို့လာပြီ။ ဒါကြောင့် သူ့အနေ နဲ့ တစ်ခုကို ပြတ်ပြတ်သားသား ရွေးချယ် ဆုံးဖြတ်လိုက်ရတော့၏။

အင်ဒီ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ခါးပတ်ကြားမှာ မြအောင် ထိုးထည့်လိုက်ပြီး

ရထားတွဲကြီးဆီကို အားကုန် ခုန်ကူးသည်။ ပထမတော့ အမိုးပေါ် တက် ပြေးဖို့ သူကြံရွယ်ခဲ့သော်လည်း မလှမ်းမကမ်းက ပွင့်နေသော ရထားတွဲ ပြတင်းပေါက်ကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့် စိတ်ပြောင်းသွားကာ ထို ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ ကုပ်တွယ်၍ ရောက်အောင်သွားလေ၏။

အင်ဒီ ပြတင်းပေါက်ဆီ ရောက်သည်နှင့် ဂျမ်းထိုး တစ်ပတ်လှိမ့်၍ ဝင် လိုက်သည်။ သူစတင် ခံစားရသည်မှာ ခပ်ပျော့ပျော့ အချို့မုန့် တစ်ခုလိုမျိုး အတွေ့အထိဖြစ်၏။ သို့သော် ယခုမုန့်မှာ တကယ့်အချို့မုန့် မဟုတ်ဘဲ လူသားဖြစ်နေသည်။ မှန်၏။ အင်ဒီမှာ လွန်လွန်ကဲကဲကို ဝလွန်းအားကြီး နေသည့် မိန်းမထွားကြီး တစ်ဦး၏ ရင်ခွင်ထဲ ရောက်ရှိ နေပြီး သူ့ ဦးခေါင်းမှာ ထိုမိန်းမထွားကြီး၏ ရင်နှစ်မြွှာကြားတွင် နစ်မြုပ်နေသည်။

အင်ဒီ ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြင့် ထ,ခုန်လိုက်ပြီး ခုံတန်းကြီး တစ်ခုပေါ်မှာ ထိုင်နေသည့် ပေါင်ချိန် လေးရာကျော် မိန်းမထွားကြီးကို ပြုံးဖြဖြ လုပ်ပြ လိုက်၏။ ထို့နောက် ဘယ်ကမှန်း မသိသော ရယ်သံတွေကို ကြားမိ၍ အင်ဒီ လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်တော့ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားအောင် အံ့ဩရ တော့သည်။

အင်ဒီ အသက် ဆယ့်သုံးနှစ် ရှိပြီ။ ဒါပေမဲ့ ဒီလောက်တောင် ထူးဆန်းတဲ့ လူမျိုးတွေကိုတော့ မတွေ့ဖူးသေးချေ။ ငတုံးတစ်ကောင်၊ မုတ်ဆိတ်တွေ ပေါက်နေတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်၊ ဂျပု၊ ရာဘာအင်္ကျီဝတ် ခပ်ဝဝ တစ် ကောင်ရယ်၊ ဖားခြေထောက်လို ခြေထောက်ကြီးကြီးနဲ့ တစ်ကောင်ရယ်။ စုစုပေါင်း ၅ ယောက်။

ဪ ... ဟုတ်သားပဲ။ ဒါမြို့ထဲမှာ ဖျော်ဖြေမယ့် ဆက်ကပ်အဖွဲ့ပဲကိုး။

"ဆောရီးဗျာ ကိုယ့်လူတို့ ခင်ဗျားတို့ အတွဲထဲ ခွင့်မတောင်းဘဲ ဝင်လာမိ တာ စိတ်မရှိပါနဲ့နော်။ ကျုပ်မှာ မြင်းပါပါတယ် ... အာ"

အင်ဒီ စကားမဆုံးမီမှာပဲ လူပုက သူ့ဆီ ချဉ်းကပ်လာတာကြောင့် စကား စ ရပ်သွားသည်။

"မင်းပြောနေတာ မင်းက ဒီရထားတွဲပေါ်ကို ဆပ်ကပ်ထဲက ပြကွက်လို မြင်းပေါ်ကနေ ခုန်ကူးလာတာပေါ့ ဟုတ်လား" ဂျုပုက သူ့ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ဆိုဒ်တူဂိုက်တူဖြစ်သော အသံ သေးကြောင်ကြောင်ဖြင့် ပြော၏။

အင်ဒီက ရယ်၍ ...

"ဟုတ်တယ်လေ"

"ငါတော့ မြင်းကို မတွေ့မိပါလား"

"သူ့ လိမ်ပြောနေတာ ..." အခြားတစ်ယောက်က ဝင်ပြောသည်။

ဂျုပုကလည်း အင်ဒီ့ဗိုက်ကို လက်ဖြင့် ပုတ်၍ ...

"မင်း ငါတို့အဖွဲ့ထဲ ပါချင်လိမ့်မယ်ဆိုတာ လောင်းတောင်လောင်းလိုက် ချင်သေးတယ်"

"ဒါပေမဲ့ သူ့ပုံစံက ပုံမှန်ဖြစ်လွန်းအားကြီးနေတယ်" ရာဘာကောင်က သိပ်သဘောတူချင်ပုံမရ။

မုတ်ဆိတ်တွေနဲ့ အမျိုးသမီးကြီးကတော့ စိတ်ရှုပ်သည့် ဟန်ဖြင့် လှမ်းပြော၏။

"ကောင်လေးကို လွှတ်ပေးလိုက်စမ်းပါ"

သို့သော် ဂျုပုကတော့ အင်ဒီ့ခါးပတ်ကြားက လက်ဝါးတိုင်ကို မြင်သွားကာ ရှေ့ကိုတိုးလာ၍ မျက်မှောင်ကြီးကြုတ်ပြီး ထပ်မံ မေးမြန်းပြန်လေတော့သည်။

"အဲဒါ ဘာလဲ"

"ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး"

"ဒါဆို ငါ့ကို ပေးလိုက်"

"မရဘူး ..." အင်ဒီက မြန်မြန်ဆန်ဆန်ပဲ အသံကျယ်ကြီးဖြင့် ငြင်းသည်။

"ဒါက ပြတိုက်ပိုင် ပစ္စည်းဗျ။ ကျုပ်က ပြတိုက်ကို ယူသွားမလို့"

"ပြတိုက် ဟုတ်လား"

အင်ဒီ သေတ္တာတစ်လုံးပေါ် ထိုင်ချလိုက်တော့မှ ဂျပုရဲ့ မျက်လုံးတွေက လက်ဝါးကပ်တိုင် ဆီကနေ ရွှေသွားတော့သည်။ အင်ဒီရဲ့ အကြံအစည်က ဒီလို။ အိမ်နားရောက်လာတဲ့အခါ ရထားတွဲကနေ ခုန်ချနေခဲ့မည်။ မြို့ထဲမှာ ဆိုရင်တော့ ဟိုငနဲသားတွေ လက်ရဇက်ရဲ လုပ်ရဲလောက်ကြမည် မထင်။ တကယ်လို့ သူတို့က အတင်းအကျပ် လုပ်လာရင်လည်း အကူအညီတောင်းလိုက်ရုံပင်။ ပြီးတော့ အိမ်ကိုပြန် အဖေ့ကို အကြောင်းစုံပြော၊ အရာရာ အဆင်ပြေသွားမည်။ သူ့အဖေကလည်း သူ့အတွက် ဂုဏ်ယူလိမ့်မည်။ ဘာလို့ဆို သူ့အဖေကိုယ်တိုင်ကိုက ရှေးဟောင်းပစ္စည်း သူခိုးတွေကို အရမ်း မုန်းသည်လေ။ သည်လို သူခိုးမျိုး လက်ရ ခေါ်လာနိုင်တဲ့ သူရဲသား ဂျူနီယာ အင်ဒီအတွက် ဘယ်လောက်တောင် ဂုဏ်ယူလိုက်လေမလဲ။

အင်ဒီ ကိုယ့်အတွေးနဲ့ကိုယ် ကျေနပ်နေစဉ်မှာပဲ သူ၏ လက်မောင်းကို တစ်စုံတစ်ယောက်က လာဆုပ်ကိုင်သလို ခံစားလိုက်ရသောကြောင့် လှည့်ကြည့်သောအခါ ထိုင်နေသော သူ၏ နှာခေါင်းနှင့် ထိလုနီးပါးဖြစ်နေသည့် ဂျပု၏ နှာခေါင်းကို တွေ့လိုက်ရ၏။

"မင်းကို မေးဖို့ မေးခွန်းတစ်ခု ကျန်သေးတယ်"

"ဘာလဲ"

ဂျပုက အင်ဒီ၏နောက်ကို လက်ညှိုးထိုးပြ၏။

"အဲသည်ကောင်ကရော မြင်းပေါ်ကနေ ခုန်ဝင်လာတာပဲလား"

အင်ဒီလည်း ဂျပု ညွှန်ပြရာ နောက်ကျောဘက်ဆီ ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်မိတော့ ရထားတွဲအပြင်ဘက် ပြတင်းပေါက်ကို တွဲလဲခိုကာ သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေသည့် သက္ကလပ် ဦးထုပ်နဲ့လူကို တွေ့လိုက်ရတော့၏။

အခန်း(၂)
ရထားပေါ်မှ ဆပ်ကပ်ပွဲ

"အပေါင်းအသင်း အသစ်တွေ ရနေပြီလား" သက္ကလပ်ဦးထပ်နဲ့လူက မချီပြီး ပြုံးပြရင်း မေး၏။

အင်ဒီက မတ်တတ်ရပ်ကာ နောက်ကို အနည်းငယ် ဆုတ်လိုက်ရင်း ...

"ဒါပေါ့ဗျာ"

သူ့မျက်လုံးတွေက သက္ကလပ်ဦးထပ်နဲ့လူကို မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေပြီး ဟိုဆပ်ကပ် လူထူးဆန်း အဖွဲ့ကို လှမ်းပြောပြန်၏။

"သတိထားကြနော် အဲဒီလူက သူခိုးဗျ"

သက္ကလပ်ဦးထပ်နဲ့လူလည်း ပြတင်းပေါက်ကနေ မြန်မြန်ဆန်ဆန်ပဲ ခုန်ကျော်ဝင်လာကာ မိန်းမထွားကြီးကို ဖမ်းချုပ်ဖို့ ကြိုးစားသည်။

မိန်းမထွားကြီးက သူ့ဆီ ပြေးဝင်လာပြီး လုံးထွေးဖို့ ကြိုးစားသည့် သက္ကလပ်ဦးထပ်နဲ့လူကို တွန်းထုတ်ကာ ...

"သိပ်မလောနဲ့လေ ရှင့်ကို ဒီရထားတွဲက အလိုမရှိဘူး"

အင်ဒီလည်း အခွင့်အရေး ရသည်နှင့် ရထားတွဲ အဆုံးက တံခါးဆီ ပြေးသွားကာ ထိုမှတစ်ဆင့် ပက်လက်တွဲဆီ ကူးသွားလေ၏။ ယင်း ပက်လက်တွဲ၏ အလယ်တွင် ကာလိုင်ပီခေါ် ရေနွေးငွေ့ တွန်းအားကိုသုံး၍ ခလုတ်များနှိပ်ပြီး တီးရသော တူရိယာပစ္စည်း တစ်ခု ရှိနေပြီး အင်ဒီက ၎င်း

တူရိယာနောက်တွင် ဝပ်၍ သူ့ကို လိုက်လံဖမ်းဆီးနေသည့် သက္ကလပ် ဦးထပ်နဲ့လူ၏ အခြေအနေကို အကဲခတ်လေ၏။ သက္ကလပ်ဦးထပ်နဲ့လူ မှာ မိန်းမထွားကြီးကို လည်ပင်းမှ ညှစ်ရင်း ရထားတွဲ တံခါးကို ခြေဖြင့် ကန်ဖွင့်၏။ နောက်မိန်းမထွားကြီးကို လက်မှ တွန်းထုတ်လိုက်ပြီး အင်ဒီရို ရာ ပက်လက်တွဲဆီသို့ ခုန်ကူးလိုက်လာလေသည်။

အင်ဒီမှာ ရထား၏အရှိန်မှ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ဟန်ချက်ကို ထိန်းရန် အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ဖြင့် ကာလိုင်ပီ တူရိယာ၏ ခလုတ်မောင်းတံကို ဆုပ်ကိုင်ထားမိပြီး မတော်တဆ ယင်းမောင်းတံကို ရွေ့လျားစေမိလိုက်၏။ ထိုစဉ်မှာပင် ကာ လိုင်ပီ တူရိယာ အသက်ဝင်လာပြီး ရေနွေးငွေ့နှင့် ဆူညံသံများ စီခနဲ ညံခနဲ ထိုးထွက်လာတော့သည်။ တူရိယာ၏ အသံမှာ အတော်ပင် စူးရှကျယ် လောင်လှ၏။ မော်တော်ကားပေါ်မှ ပက်လက်တွဲဆီ ခုန်ကူးတက်လာဖို့ ဟန်ပြင်နေကြသည့် သက္ကလပ်ဦးထပ်နဲ့လူ၏ အပေါင်းအပါ သူခိုးတို့မှာ လည်း စည်းဝါးမကျ ယင်းအသံစူးရှမှုကို မခံနိုင်။ နားတွေပိတ်၊ မျက်နှာတွေ ရှုံ့ကာ အော်ဟစ်ညည်းညူကြရင်း သူတို့ကားတွေဆီ တပ်ပြန်ခေါက်ပြေးရ တော့၏။

ထိုအချိန်တွင် အင်ဒီကတော့ နောက်ရထားတွဲ တစ်ခု၏ ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ကုပ်ကပ်တွယ်တက် သွားပြီး ယင်းခေါင်မိုးပေါ်ရှိ အံ့ဂှက်တံခါးရှိရာဆီသို့ ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် လမ်းလျှောက်သွား၏။ အံ့ဂှက်တံခါးဆီသို့ ရောက်သည်နှင့် လျှောထိုးဖွင့်ကာ ရထားတွဲအတွင်းရှိ ခေါင်မိုးမှ တွဲလွဲဆွဲထားသည့် လျှောက်လမ်းပေါ်သို့ ကြောင်တစ်ကောင်နှယ် ပေါ့ပါးစွာ သက်ဆင်းလိုက် သည်။ အောက်ကရထားတွဲ ကြမ်းပြင်တွင်တော့ မြွေတွေ၊ ဖွတ်တွေ၊ မိကျောင်းတွေ ထည့်ထားသည့် စည်အတော်များများကို တွေ့ရ၏။ ထို့ကြောင့် ဤရထားတွဲမှာ နီအာ၏ လှေကြီးနှင့်ပင် တူနေပြန်သေး

တော့သည်။

အင်ဒီမှာတော့ ကြောက်စရာ သတ္တဝါတွေ ထည့်ထားသည့် စည်တွေကို ကြည့်ကာ အထိတ်ထိတ်အလန့်လန့်။ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် ဒီအရှုပ်ထုပ်တွေကို ဒီနေရာမှာပဲ အဆုံးသတ်ချင်လှပြီ။ ဟိုငတိတွေ သူဝင်လာတဲ့ အံ့ဂှက်တံခါး ကို မတွေ့ဘဲ ကျော်သွားကာ နောက်တစ်တွဲဆီ ကူးသွားပါစေလို့သာ ဆုတောင်းနေမိသည်။ ဒါပေမဲ့ သူဆုတောင်းတိုင်း ပြည့်တယ်ဆိုတာ ခပ်ရှားရှားပင်။ အခုလည်း သူဆုတောင်းလို့မှ မဆုံးသေး။ ကပြားနဲ့ ရှိန်ကိုးက အံ့ဂှက်တံခါးကို ဖွင့်ကာ လျှောက်လမ်းပေါ်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ကြီးကို ဆင်းလာချေတော့၏။

အခု ဘာဆက်လုပ်ကြမည်နည်း။

အင်ဒီ သူလုပ်နိုင်တာ ဘာရှိသေးလဲလို့ ရှာဖွေကြံစည်ရင်း ရထားတွဲ နောက်ပိုင်းကို သုတ်ခနဲ ထွက်ပြေး၏။ သူဘယ်လောက် သတ္တိကောင်းပြီး တိုက်ရည်ခိုက်ရည် ကောင်းနေပါစေ နှစ်ယောက်တစ်ယောက် ခံချဖို့တော့ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်မှန်း ကောင်းကောင်း သဘောပေါက်သည်။ မှန်၏။ ရှိန်ကိုး တစ်ယောက်တည်းကိုပင် မလွယ်။ သို့သော် အင်ဒီကလည်း သစ္စာရှင် မေတ္တာရှင် သူရဲကောင်းကြီး မဟုတ်။ ညစ်ကျယ်ကျယ် ကောင်လေး တစ်ယောက်သာ ဖြစ်၏။ အညံ့ခံသလို လုပ်ပြီးမှ အခွင့်အရေးယူပြီး ထွက်ပြေး ချင်လည်း ပြေးမည်။

ကံကောင်းချင်တော့ သူရောက်နေသည့် ရထားတွဲ နောက်ပိုင်း၏ လျှောက်လမ်း အပေါ်တွင်လည်း အံ့ဂှက်တံခါး နောက်တစ်ခု ရှိနေသေးသည်ကို တွေ့လိုက်ရပြန်၏။ အင်ဒီ ထိုနေရာသို့ ဖြည်းဖြည်း လျှောက်သွားကာ တံခါးကို မြန်မြန်ပဲ ဆွဲဖွင့်သည်။ အခုလိုကျတော့လည်း လွယ်ကူလိုက်တာပါလား။ သို့သော် တံခါးပေါက် အပြည့် မပွင့်မီမှာပင် ကျီခနဲ မြည်သံ

ကျယ်ကြီးက ကြောက်စရာကောင်းစွာ ပေါ်ထွက်လာပြီး လျှောက်လမ်းမှာ လည်း ယိမ်းထိုး လှုပ်ရှားလာလေတော့သည်။ လူသုံးယောက်၏ အလေးချိန်ကို လျှောက်လမ်းမှာ ခံနိုင်ရည်ရှိဟန်မတူ။ ခေါင်မိုးနှင့် လျှောက်လမ်းကို ချိတ်ဆွဲပေးထားသည့် မူလီတစ်ခုမှာ ပြုတ်ထွက်သွားပြီး လျှောက်လမ်းမှာ လည်း တွားသွားသတ္တဝါတွေရှိရာ ကြမ်းပြင်ဆီသို့ အတန်ငယ် လျှောစောက်သွားလေ၏။

အင်ဒီအပါအဝင် သူတို့သုံးယောက်မှာ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ရဲကြ။ ခြေလှမ်းလေး အနည်းငယ် ရွေ့လိုက်သည်နှင့် လျှောက်လမ်းမှာ ကြမ်းပြင်ဆီ ဦးတည်တော့မည့် ပုံပင်။ အင်ဒီ အံ့ဂှက်တံခါးကို လှမ်းကြည့်၍ အကဲခတ်ပြန်၏။ တံခါးမှာ သူနှင့် ခြေတစ်လှမ်းစာ ဝေးနေသေးသည်။ သို့သော် သူ့လက်တစ်ကမ်းမှာတော့ ခေါင်မိုးမှ လက်ကိုင်တစ်ခု ရှိနေ၏။ သူ ဒီလက်ကိုင်ကို ဆွဲပြီး ခုန်လွှဲကာ တံခါးကို ကန်ဖွင့်၊ အပြင်ကို ထွက်သွားလို့ ရနိုင်ကောင်းသည်။

ဟုတ်သည်။ ဒါက သိပ်ကို နေရာကျသည့် အကွက်ကောင်း။ သူက အပြင်ကို ထွက်သွားနိုင်ပြီး ဟိုငနဲသား သူခိုးနှစ်ယောက်ကတော့ ဒီအတွဲမှာ ပိတ်ကျန်နေရစ်ခဲ့မည်။

တကယ်တော့ သူ့အစီအစဉ်က အလုပ်ဖြစ်မလား အင်ဒီ သေချာမသိပါ။ ဒါပေမဲ့ သူ့မှာ တွေးတော တွေဝေနေဖို့လည်း အချိန်မရှိတော့။

သူ ခါးကုန်း၍ အားယူကာ ခုန်လိုက်ပြီး လက်ကိုင်ကို ကြိုးစားပမ်းစား လှမ်း၍ဆွဲ၏။ သို့သော် လက်ကိုင်ကို ကောင်းကောင်းမမိဘဲ လျှောက်လမ်းပေါ် ပြန်ကျသွားကာ လဲကျမသွားအောင် ဟန်ချက်ကို အနိုင်နိုင် ထိန်းလိုက်ရသည်။ လျှောက်လမ်းကတော့ ရုတ်ခြည်း လှုပ်ခါယမ်းသွားပြီး မူလီတွေ တစ်လုံးပြီး တစ်လုံး ပြုတ်ထွက်ကုန်လေ၏။

ရိုစ်ကိုးနှင့် ကပြားမှာ အလန့်တကြား ထအော်၏။ သို့သော် အောက်ကို ပြုတ်ကျသော အခြမ်းမှာ အင်ဒီဘက်ခြမ်းသာ ဖြစ်သည်။ အင်ဒီလည်း အခြေနေ မဟန်သည်နှင့် အောက်ရှိ သစ်သားစင်လေးပေါ်သို့ အလျင်အမြန် ခုန်ဆင်းချလိုက်ရလေ၏။

အချိန်အဆနဲ့ ခုန်ချလိုက်တာ မဟုတ်တာကြောင့် အောက်ရောက်တော့ အင်ဒီမှာ မလှုပ်နိုင်ရှာချေ။ ခြေတွေ၊ လက်တွေများ ကျိုးကုန်ပြီလားလို့ တောင် ထိတ်ထိတ်လန့်လန့် တွေးမိနေသေး၏။ သို့သော် သူ့ခြေဆံ လက်ဆံ တွေကို သိပ်ဂရုမစိုက်နိုင်အား။ ခြေလက်ကျိုးမှာထက် ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေသည့် အမှောင်ထုကို ပို၍ကြောက်မိနေသည်။ သူ ဘာမှ မမြင်ရ တော့။ ကြောက်လန့်မှုကြောင့် လည်ချောင်းတွေ ဆို့နှင့်လာပြီး ပါးစပ်က လည်း ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ဟစ်အော်မိ၏။ တစ်ခဏခန့်ကြာမှ သူ ပြုတ်ကျစဉ်က မျက်လုံးတွေကို စုံမှိတ်ထားခဲ့တာကြောင့် ဘာမှ မမြင်ရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သတိထားမိတော့သည်။ ထိုအခါမှ အင်ဒီ သက်ပြင်းချနိုင်ပြီး အကြောက်လွန်သည့် မိမိအဖြစ်ကို တစ်ယောက်တည်း ကျိတ်ရယ်မိ၏။ သို့သော် အင်ဒီ၏ ပျော်ရွှင်မှုမှာ ကြာရှည် မခံလိုက်ပါ။ သူ့မျက်နှာ ရှေ့တည့် တည့်တွင် ကြီးမားလှသော အန်နာကွန်ဒါ မြွေကြီးကို တွေ့လိုက်သည်နှင့် သူ၏ ရယ်သံများက ကျယ်လောင်သော အသံများ အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲလာ ပြီး အလန့်တကြား အော်ဟစ်သံများ ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

မြွေကြီး၏ ဦးခေါင်းမှာ အဆမတန် ကြီးထွားလှပြီး မြွေတစ်ကောင်ထက် တီရက်စ် (ဒိုင်နိုဆော တစ်မျိုး)နှင့်ပင် သာ၍ တူနေသေးတော့၏။ ၎င်းမှာ ခေါင်းတယမ်းယမ်းဖြင့် အင်ဒီပီးကို လျှာနှင့် တို့ထိနေလေရာ အင်ဒီမှာ အရိုးထဲ အသားထဲကပင် စိမ့်နေအောင် ကြောက်သွေးများ ဖြန်းမိလေ သည်။ သူ ကြောက်ကြောက်နှင့် နောက်ကို တစ်ပတ်လိုမ့်ကာ မတ်တတ်ထ

ပြီး နောက်ကို တန်းနေအောင် ပြေး၏။

အင်ဒီမှာ မြွေကြီးကို ကြောက်လို့ ပြေးမိပြေးရာသာ ပြေးလာရသည်။ ဘယ်ဆီ ပြေးလို့ပြေးမှန်း သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် သတိမထားမိချေ။ ရထားတွဲ၏ အစွန်ကို ရောက်တော့မှသာ တွဲပေါ်မှ သူပြုတ်ကျတော့မည် ဖြစ်ကြောင်း တွေ့လိုက်ကာ ကိုယ်ရှိန်သတ်လိုက်ရသည်။ သို့သော် ဟန်ချက်ကို မနိုင်လိုက်။ ရှေ့ပြုတ်ကျမည့် အရှိန်ကို ရပ်ဖို့ အားများများ သုံးလိုက်တာကြောင့် နောက်ကို ပြန်ယိုင်သွားကာ လဲကျသွားတော့၏။ သို့သော် နာကျင်မှုကို အင်ဒီ မခံစားရ။ ယင်းအစား နူးညံ့သည့် အထိအတွေ့ကိုသာ ခံစားရသည်။ အင်ဒီ စိတ်ထဲက မူမမှန်ဟု ထင်မိ၍ သူ့ကိုယ်အောက်က အရာကို ကြည့်တော့မှ သူပြုတ်ကျသွားသည်မှာ မြွေတွေထည့်ထားသော စည်တစ်ခု ဖြစ်နေမှန်း တွေ့လိုက်ရတော့၏။

ရာနှင့်ချီသော မြွေများက သူ့ကိုယ်ပေါ်ကိုယ်အောက် အသည်းယားစရာ ကောင်းလောက်အောင် လူးလာလွန်ထိုး၍ သဲဝဲ တစ်ခုလို နှစ်မြုပ်နေသည်။ မြွေဝဲဟုပင် ခေါ်ရလေမလား။ သဲဝဲထက် တော်တော်ကြီး ပိုဆိုးတာတော့ အင်ဒီသိသည်။ အသက်ရှူလည်း ကျပ်လှပြီ။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ရစ်ပတ်နေကြသည့် မြွေတွေရဲ့ အင်အားကို လူးလွန် ရုန်းကန်နေရင်းက ပြုတ်ထွက်လု နီးနီးဖြစ်နေသည့် လျှောက်လမ်းပေါ်တွင်လည်း ကပြားနှင့် ရှိစ်ကိုးမှာ မြွေတွေရှိရာ အောက်ကို ပြုတ်မကျအောင် ရုန်းကန်နေကြရသည်ကို ဖျတ်ခနဲ မြင်ရ၏။

ရှိစ်ကိုးမှာ ကပြား၏ ခြေထောက်ကို ကျားကုတ်ကျားခဲဆွဲကာ လေထဲတွင် တွဲလောင်းကြီး ဖြစ်လို့နေသည်။ သို့သော် ကပြားမှာ ကူညီချင်ပုံမရ။ သူတို့ နှစ်ယောက်အောက်မှ ပါးစပ်ကြီး ဟ,ကာ မိန့်မိန့်ကြီး စောင့်နေသော မိကျောင်းကြီးကို ကြောက်၍ ကူပါကယ်ပါ။ အပေါ်ဆွဲတင်ပါ တဆာဆာ

အော်ဟစ်နေသော ရှိစ်ကိုးကို ခြေထောက်မှ ပြုတ်သွားအောင် လှုပ်ခါယမ်းရင်း အံ့ဝှက်တံခါးမှ အပေါ်ကို ပြန်တက်ဖို့သာ ကပြားက စိုင်းပြင်းနေ၏။

ထို့နောက် မြွေတွေက အင်ဒီ့ကို ရစ်ပတ်ဖုံးလွှမ်းသွားပြန်၍ မြင်ကွင်းမှာလည်း အမှောင်ကျသွားရပြန်သည်။ သို့သော် သူ အရှုံးမပေး။ အသက်ရှင်ဖို့အတွက် အားရှိသရွေ့ တိုက်ပွဲဝင်မည်။ မြွေတွေကလည်း သူ မတ်တတ်ထ၊ရပ်လို့ မရနိုင်အောင်ကို သူ့အပေါ်တွေမှာရော၊ အောက်တွေမှာပါ များပြားလွန်းလှသည်။ ထို့ကြောင့် အင်ဒီ ထ၊ဖို့ မကြိုးစားတော့ဘဲ စည်၏ နံရံကိုသာ ခြေဖြင့် ကန်ကျောက်တော့သည်။

တစ်နေရာတည်းကို လေးငါးချက် ဆက်တိုက် ကန်လိုက်သည့်အခါတွင်တော့ စည်နံရံမှာ အက်ကွဲစပြုလာ၏။ အင်ဒီ အားတက်ပြီး နောက်ဆုံးတစ်ချက်ကို အားကုန်ထည့်၍ ကန်လိုက်ရာ စည်ကြီးမှာ ပေါက်သွားပြီး မြွေများမှာလည်း ယင်းအပေါက်မှ အပြင်သို့ အလျှိုလျှို ထွက်သွားကြလေသည်။

အင်ဒီ မတ်တတ်ရပ်လိုက်၍ သူ၏ ပခုံးပေါ်မှ ကျန်နေသေးသည့် မြွေများကို ဖယ်ရှားကာ အသက်ဝဝရှူပြီး အမောဖြေ၏။ သူ့အပေါ်မှာတော့ ငနဲနှစ်ကောင်က တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ကျိန်ဆဲအော်ဟစ်ပြီး သူ့ထက်ငါကိုယ်လွတ်ရုန်းဖို့ ကြိုးစားနေကြသည်။ ထို့နောက်တော့ အင်ဒီသည် ရထားတွဲကို သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်စဉ်က အသုံးပြုခဲ့ဟန်ရှိသည့် ကြမ်းပြင်ပေါ်က တံခါးကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။

အင်ဒီ တံခါးကို ဆောင့်ကန် ဖွင့်လိုက်သည်နှင့် ရထားအရှိန်ကြောင့် တရိပ်ရိပ် ပြေးနေသည့် ဇလီဖားတုံးများကို မြင်လိုက်ရပြန်ရာ အနည်းငယ် မူးဝေသလို ဖြစ်၍သွား၏။ သူ့အခု လုပ်တော့မည့်အရာကို သူ့အဖေသိသွားလျှင် သူ့ကို သတ်ပစ်မတတ် ဒေါသထွက်သွားမှာ ကျိန်းသေဖြစ်သည်။ မြင်းတစ်ကောင်ပေါ်ကနေ ပြေးလွှား ခုတ်မောင်းနေသော ရထားတစ်စီးပေါ်ကို

တက်၊ မြွေတွေနဲ့ နပန်းလုံးခွဲတာကိုက အတော်များနေပြီ။ ဒါပေမဲ့လည်း အဖေ သတ်ချင်သတ်ပစေတော့ သူကတော့ ဆက်ပြီး စွန့်စားခန်း ဖွင့်ရဦးမည်။ မဟုတ်ရင် အဖေ မသတ်ခင် ဟိုင်နဲသားတွေက သူ့ကို အရင်သတ်သွားနိုင်သည်။ ပြီးတော့ ဒီရထားတွဲ ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲမှာ မြွေတွေ၊ မိကျောင်းတွေနဲ့ နှစ်ပါးသွား က၊နေလို့မှ မရနိုင်တာ။

အင်ဒီ တံခါးပေါက်ကနေ အောက်ကို ငုံ့ကြည့်ရာ ရထားတွဲ အရှည်လိုက် ပြေးထားသော သံပိုက်တစ်ခုကို တွေ့ရ၏။ သူ လက်ဖြင့် စမ်းကြည့်ရာတွင် လည်း ခပ်နွေးနွေးသာ ရှိသောကြောင့် ကောင်းကောင်းကိုင်တွယ်၍ ရနိုင်သည်။ ပြီး ယင်းပိုက်နှင့် ရထားတွဲ အကွာအဝေးမှာလည်း လူတစ်ကိုယ်စာ တွားသွားနိုင်ပြီး တွားသွားဖို့ အကွာအဝေးမှာလည်း ၁၀ ပေခန့်သာ ရှိလေ၏။

မှန်သည်။ ၁၀ ပေလောက်သာ တွားသွားရမည်။ ၁၀ ပေလောက်ကတော့ သူလုပ်နိုင်မည်ဟု အင်ဒီ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်သည်။

သူ ဂရုတစိုက်နဲ့ တံခါးပေါက်ကနေ လျှို့ဝင်ပြီး သံပိုက်ကို မြဲမြဲ ဆုပ်ကိုင်ကာ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးကို သံပိုက်ပေါ် ရောက်အောင် ကြိုးစား၍ လက်မောင်းအား၊ ခြေထောက်အားတွေဖြင့် ကလိမ်ယှက်၍ ရှေ့ကို တဖြည်းဖြည်းချင်း တိုး၏။ ရထားကတော့ တစ်ချက်တစ်ချက် ခပ်ပြင်းပြင်း လှုပ်ရမ်းပြီး အင်ဒီ့ကို ခါချဖို့ ကြိုးစားသည်။

အိုး ... သေစမ်း။ ဒီလိုဆို ပြုတ်ကျတော့မှာပဲ။ ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့။

အင်ဒီ အာရုံစူးစိုက်ထားစမ်းလို့ သူ့ကိုယ်သူ ပြောမိသည်။ အာရုံစိုက်၊ ရှိသမျှအားအင်သုံး၊ ဇွဲကောင်းကောင်းနဲ့သာ လုပ်မယ်ဆို မင်း လုပ်နိုင်ရမှာပေါ့။

ဟုတ်တယ်။ ငါ လုပ်နိုင်တယ်။ ငါ လုပ်နိုင်တယ်။ သူ့ကိုယ်သူ အကြိမ်ကြိမ်

အားပေးစကားပြောရင်း ရှေ့ကို တဖြည်းဖြည်း တိုး၏။

နောက်ဆုံးတော့ အင်ဒီ သံပိုက် အဆုံးသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ သို့သော် သံပိုက်မှာ ရထားတွဲ ရှေ့ပိုင်း အဆုံးထိမရောက်၊ ဖြေတစ်လှမ်းစာလောက် လိုနေပြန်ရာ အင်ဒီမှာ အကြံခက်နေပြန်တော့သည်။ သူ ဒီအတိုင်း အသာလေး မှိန်းလိုက်သွားနိုင်ရင်တော့ အဆင်ပြေသည်။ ဒါပေမဲ့ ရထားရဲ့ တုန်ခါမှုတွေ ဆီကနေ ပြုတ်ကျမသွားအောင် ထိန်းထားရတာ သူ အတော် လက်ပန်းကျနေပြီ။

ပြီးတော့ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုလည်း ခါးပတ်ကြားမှာ ဒီအတိုင်း လျှော့တိလျှော့ရဲ ထိုးထည့်ထားတာ ဖြစ်သည်။ မတော်လို့ ပြုတ်ကျသွားရင် သူ ကြိုးစားသမျှ သဲရေကျ ဖြစ်ချေတော့မည်။ ဒီလိုဆိုရင်တော့ မဖြစ်သေး။ သူ ရထားတွဲ၏ အရှေ့ပိုင်းကို လက်ဖြင့် လှမ်း၍ ဘာများရှိမလဲဟု မမီမကမ်းစမ်းသည်။ သို့ငြား သူစမ်းမိသော ရထားတွဲ အောက်ခြေပိုင်းမှာ ဘာမှမရှိ။

ထို့နောက်တော့ ရထားတွဲ နှစ်ခုကြား ဆက်စပ်ပေးသော ကိရိယာအောက်မှာ လုံခြုံရေး သံနန်းကြိုး ရှိသည်ကို သူသတိရမိ၏။ သူ နောက်တစ်ကြိမ် လက်ကို ရှည်နိုင်သမျှ ရှည်အောင်ဆန့်ထုတ်၍ စမ်းကြည့်ပြန်ရာ တစ်ခုခုကို တွေ့ထိလိုက်ပြီး လက်မှ ချော်ထွက်သွားသည်။ သူ အားတက်သွားကာ နောက်တစ်ကြိမ် ကြိုးစားတော့ သံနန်းကြိုးကို အမိအရ ဖမ်းဆုပ်မိ၏။

အင်ဒီမှာ ခုတော့ ရေမှုတ်တစ်ဖက် မီးတစ်ဖက်လို သံပိုက်တစ်ဖက် သံနန်းကြိုးတစ်ဖက် ဖြစ်နေပြီ။ သူ တစ်ဖက်ဖက် ရွေးရတော့မှာ ဖြစ်ပေမဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် မပြတ်မသားနဲ့ အင်ဒီမှာ တစ်ခဏလောက် ကြက်သေသေနေ၏။ နောက်ဆုံး မျက်လုံးကိုမှိတ် စိတ်ကို ဒုံးဒုံးချကာ နန်းကြိုးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်၊ သံပိုက်ကို ခြေထောက်ဖြင့် ထောက်ကန်၍ ရထားတွဲ အရှေ့ပိုင်းပိုင်းဆီ တတိတတိ ချီတက်လေတော့သည်။ အတန်ငယ်ကြာ

သော အခါ အင်ဒီမှာ ရထားတွဲ ကြားဆက်ကိရိယာအောက် ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး ၎င်းကို လက်မောင်းဖြင့် ရစ်သိုင်းကာ မြင်းပေါ်တက်သလို ခြေထောက်ခွ၍ တက်လိုက်၏။ ဟုတ်ပြီ။ သူလုပ်နိုင်သွားပြီ။

အင်ဒီ နောက်ရထားတွဲပေါ်သို့ ကူးသွား၏။ ၎င်းအတွဲတွင် သံတိုင်များဖြင့် ချုပ်နှောင်ထားသော ဘင်္ဂလားကျားကြီး တစ်ကောင်လည်း ရှိနေပြန်သည်။ အင်ဒီ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ရထားတွဲ ဟိုဘက်အစွန်းဆီ လျှောက်လှမ်းနေရင်း ဘောင်းဘီထဲမှ တလှုပ်လှုပ် ရွေ့လျားနေသော အရာကို ခံစားမိ၍ လက်ဖြင့် ဆွဲထုတ်လိုက်ရာ မြွေတစ်ကောင် ဖြစ်နေ၏။ အင်ဒီ ဒီကောင်တွေ ကုန်ကို မကုန်နိုင်ပါလားဆိုတဲ့ သဘောနဲ့ နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်ပြီး လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ခါးပတ်ကြားထဲ သေချာစွာ ပြန်ထိုးထည့်ရင်း ရှေ့သို့ ဆက်လျှောက်ပြန်သည်။

လှောင်အိမ်ထဲက ကြောင်ကြီးကတော့ အင်ဒီ့ကို သွေးတိုးစမ်းတဲ့ အကြည့်တွေနှင့် ကြည့်နေ၏။ အင်ဒီ ရထားတွဲ အဆုံးရောက်လာလေလေ ကျားကြီးကလည်း ရှေ့ကို ပိုတိုးလာကာ နီးနီးလာလေပင်။ ကျားကြီးနဲ့ လက်တစ်ကမ်းအကွာ အရောက်မှာတော့ အင်ဒီ အောက်ကို ဝပ်ချလိုက်သည်။ ဒါမှသာ သူ့ကို အာရုံမရောက်တော့ဘဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ထွက်သွားနိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်မိ၏။ ကျားကြီးနှင့် သူ့ကြားမှာ သံတိုင်တွေ ခြားနေသော်လည်း သံတိုင်ကြားကနေ လှမ်းပုတ်လိုက်လျှင် သူသေသွားနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

ဒါတင်မကသေး။ တစ်ပူပေါ် နှစ်ပူဆင့် ဆိုသလို အင်ဒီ့အတွက် နောက်အန္တရာယ် တစ်ခုက ပေါ်လာပြန်ချေပြီ။ ရာဖီရိုက်ဒါသည် သူ့ကို စားမတတ် ဝါးမတတ် အကြည့်စူးစူးဖြင့် စိုက်ကြည့်ရင်း ရထားတွဲ ထောင့်ကနေ သူ့ဆီကို လှမ်းလာနေ၏။ ဘေးမှာကျား နောက်မှာနဂါးဖြင့် အင်ဒီ့မှာ ဗျာများရ

ပြီ။

သူ ကျားကို စိုက်ကြည့်ကာ စိတ်ထဲကနေ ...

"ငါ့ကောင်ကြီး နောက်ဆုတ်စမ်းကွာ" ဆိုပြီး ပြောနေစဉ် လည်ပင်းကို ပြုတ်တူနှင့် ညှပ်ခံလိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရပြီး

"မိပြီ" ဆိုသော ရှာဖ်ရိုက်ဒါ၏ ကြွေးကြော်သံကို ကြားလိုက်ရလေ၏။

ထို ရုန်းရင်းဆန်ခတ် အချိန်တစ်ခဏမှာပင် ကျားကြီးက တိုက်ပွဲခေါ်သံ အချက်ပြလိုက်သည်ဟု ထင်မှတ်ပြီး သံတိုင်ကြားကနေ အစွယ်ရှည် လက်ကြီး တစ်ဖက်ထုတ်ကာ ရှာဖ်ရိုက်ဒါ၏ ပခုံးနှင့် ကျောပြင်တို့ကို စိတ်ရှိ တိုင်း ပုတ်ခတ် ကုတ်ခြစ်လေရာ ရှာဖ်ရိုက်ဒါ၏ ဂျက်ကက်မှာ စုတ်ပြတ် မှ စာကြဲသွားပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်မှာလည်း လွန်စွာနာကြည်း၍ ဒယီးဒယိုင် အော်ဟစ်ညည်းညူရင်း ရထားတွဲပေါ်မှ ပြုတ်ကျ သွားလေသည်။

အင်ဒီလည်း ပြုတ်ကျသွားသော ရှာဖ်ရိုက်ဒါကို နှုတ်ဆက်အကြည့်ဖြင့် လှည့်ကြည့်အပြီးမှာ ရုတ်တရက် အရှိုက်ကို ပြင်းပြင်း ကျွေးလိုက်သော လက်သီးတစ်ချက်ကြောင့် အတော် အီစိမ့်သွားရ၏။ စိမ့်တာမှ တော်တော် ကို စိမ့်သည်။ နောက်ကို နှစ်ပတ်လောက် လိမ့်သွားပြီး အသက်ငင်ကာ သေ တော့မလိုကို ခံစားလိုက်ရသည်။ လက်သီးပိုင်ရှင် ရှိစံကိုးကတော့ သူ့ကို မိုး ကြည့်နေ၏။ ရှိစံကိုးမှာ အင်ဒီနှင့် အသက်သိပ်မကွာဘဲ သူ့လက်သီးချက် ကြောင့် အင်ဒီ မှောက်သွားသည်ကို အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်ကာ လှောင်ပြောင်ခနဲလိုသော အကြည့်ဖြင့် မိုက်ကြည့် ကြည့်ရင်းက

"ကင်းထောက် အခြောက်ကောင်" ဟု ပြောကာ နောက်တစ်လုံးကျွေးရန် ဟန်ပြင်ပြန်၏။

သို့သော် ဒီတစ်ကြိမ်တော့ အင်ဒီ နပ်သွားပြီ။ ရှိစံကိုး၏ လက်သီး ထပ်

ရောက်မလာခင်မှာ သူ့ခြေထောက်ကို ဘွတ်ဖိနပ်ဖြင့် မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ပြီး မျက်လုံးကို လှမ်းရိုက်ကာ လက်ကို ကိုက်ထည့်ပစ်လိုက်သည်။ ငတိကောင် ရှိစံကိုး အငိုက်မိသွားပြီး ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ်နေစဉ် အင်ဒီက ရထားတွဲအမိုးပေါ်သို့ အပြေးအလွှား သုတ်ချေတင်၏။

ရှိစံကိုးလည်း နာကျင်မှုကြောင့် ညည်းတွားနေရင်းက အင်ဒီကို အလွတ်မပေးဘဲ နောက်ကနေ ကျိန်ဆဲရေရွတ်ရင်း လိုက်ပြန်ရာ အမိုးပေါ်တစ်ဝက်နီးပါး ရောက်နေပြီ ဖြစ်သော အင်ဒီ၏ ခြေထောက်ကို ဆွဲ၍မိပြန်သည်။ အင်ဒီလည်း ရုန်းရင်း ရှိစံကိုးလည်း ဆွဲရင်းဖြင့် သူတို့ နှစ်ယောက် အမိုးပေါ်ရောက်လာကြပြီး ဆက်လက် လုံးထွေး သတ်ပုတ်ကြရာ ရထားကြီး တစ်ချက်အခုန်တွင် နှစ်ယောက်သား လွင့်သွားကြကာ ခေါင်မိုးအစွန်းနား ပြုတ်ကျလုနီးနီး ဖြစ်သွားကြလေ၏။

ရထားကြီး၏ ရွံရှာဖွယ် ကောင်းလောက်အောင် မြည်သံပေးနေသော တဂျုံးဂျုံး အသံများကို နားပူအောင် ခံစားနေရင်းမှ ရှိစံကိုးက ဓားတစ်လက် ထုတ်လိုက်သည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ ရှိစံကိုး ဓားကို ဆ,ကာ ဆ,ကာ ဖြင့် ဝင့်လိုက်တိုင်း အရောင်တွေ လက်ခနဲ လက်ခနဲ ထွက်လာနေသည်။ တစ်ချက်တော့ သူ အင်ဒီ၏ အငိုက်ကို ဖမ်းကာ ဓားဖြင့် ဝင်ထိုး၏။ အင်ဒီလည်း ခန္ဓာကိုယ်ကို လှိမ့်၍ ရှောင်တိမ်းပြီး ထ,ပြေးဖို့ ဟန်ပြင်သည်။ သို့သော် ရှိစံကိုးကလည်း အလွတ်မပေး။ ထ,ဖို့ ဟန်ပြင်နေသည့် အင်ဒီ၏ ခြေထောက်ကို ခုန်အုပ်ဖမ်းကာ ဆွဲထား၏။

သူတို့နှစ်ယောက်အောက်မှာ ရှိနေတဲ့ အလုံပိတ် ကုန်တွဲထဲက အရာဟာ ဘယ်အရာပဲ ဖြစ်ဖြစ် အတော်တော့ ကြီးရမယ်လို့ အင်ဒီတော့ ထင်သည်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ သူဖြစ်ဖြစ်၊ ရှိစံကိုးဖြစ်ဖြစ် လှုပ်ရှားမှု လုပ်လိုက်တိုင်း အောက်ကကောင်ကြီးက ပို၍လှုပ်ပြ၏။ ဒါပေမဲ့ လောလောဆယ် ဒီပ

ဟေဠိကို အဖြေ မရှာနိုင်အားသေး။ ရှိစံကိုးနဲ့ သူသေကိုယ်သေ တိုက်ပွဲမှာ အနိုင်ရဖို့ လုံးပမ်းရဦးမည်။

"ငါ့ကို အဲဒီလက်ဝါးကပ်တိုင် အခုချက်ချင်း ပေးစမ်း ..." ရှိကိုးက ဓားဖြင့် ရွယ်ရင်းမေးသည်။

အင်ဒီ ဘာမှ ပြန်မဖြေဘဲ ရှိစံကိုး၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို လှမ်းဖမ်းပြီး လက်လိမ်ချိုးကာ ဓားကို အောက်ပြုတ်ကျအောင် လုပ်၏။

ရုတ်တရက် ကြွဲချုံ့ကြီးက အင်ဒီ့ဦးခေါင်းအနီး တစ်မိုက်ခန့်အကွာမှ ဂျိုင်းခနဲနေအောင် ရထားခေါင်မိုးကို ဖောက်ပြီး ထွက်လာသောအခါ အင်ဒီ တစ်ပတ်လိမ့်၍သွားပြီး ရှိစံကိုး၏ လက်ကောက်ဝတ်လည်း လွတ်သွားလေ တော့သည်။ အင်ဒီ သူ့ကို တွန်းထုတ်ရန် ကြိုးစား၏။ သို့သော် ရှိစံကိုးက လှောင်ပြိုးပြိုးကာ အင်ဒီ၏ လည်မျိုကို ဓားဖြင့်ထိုး၏။ အင်ဒီ အရှောင်အတိမ်း ကောင်း၍သာ ရှိစံကိုး၏ ဓားချက်မှ လက်မတင်ကလေး လွတ်တော့သည်။

ထိုအခိုက် ကြွဲချုံ့ကြီးက လဲကျနေသော အင်ဒီ၏ ပေါင်ခွကြားသို့ နောက်တစ်ကြိမ် ထိုးထွက်လာပြန်ရာ ရှိစံကိုးက အခွင့်ကောင်းယူပြီး အင်ဒီ၏ မိုက်ကို ဓားဖြင့် လှမ်းထိုးပြန်၏။ အင်ဒီ သူ၏ မိုက်ဆီ ပြေးဝင်လာသော အရောင်လက်လက် ဓားသွားကို မြင်သည်နှင့် ရှောင်ရှား၍ မရနိုင်ဖြစ်ကာ ရှိစံကိုး၏ ရင်ဘတ်ကို ခြေထောက်ဖြင့် မြန်မြန်ဆန်ဆန်ပင် ခပ်ပြင်းပြင်း တစ်ချက် ကန်ထည့်လိုက်လေသည်။ ရှိစံကိုး အတော် အိမ်မ့်သွားပြီး ရထားတွဲပေါ်မှ ပြုတ်ကျလုနီးနီး ဖြစ်သွား၏။

သို့သော် ရှိစံကိုးမှာ ပြုတ်ကျမသွားအောင် ကိုယ်ရှိန်သတ်လိုက်နိုင်ပြီး အင်ဒီ့ဆီသို့ ဓားဖြင့် ချန်ရွယ်ကာ ကမူးရှူးထိုး ပြေးဝင်လာပြန်သည်။ ဒီတစ်ကြိမ်တော့ အင်ဒီ ရှောင်တိမ်းနိုင်ဖို့ မလွယ်။ မျက်နှာတည့်တည့်ကို ဓားဖြင့်

အထိုးခံရကိန်းဆိုက်ချေပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကံတရားက သူ့ကို မျက်နှာသာ ပေး ပြန်၏။ အင်ဒီ ဦးခေါင်းဘေးကပ်လျက်မှ ကြွချီကြီး ထိုးထွက်လာပြန်ပြီး ရှိန်ကိုး၏ ဓားကို ဆီးခံသလို ဖြစ်သွားလေသည်။

အင်ဒီလည်း အခွင့်အရေး ရသည်နှင့် ကုန်းရုန်းထကာ ထွက်ပြေးပြန်လေ ရာ ရှေ့အနည်းငယ် ရထားလမ်းဘေးမှ ရေတိုင်ကီတစ်ခုကို တွေ့ရလေ၏။ ယင်းရေတိုင်ကီ၏ ရေပိုက်ခေါင်းမှာ ရထားရှိရာဘက်သို့ အနည်းငယ် ငေါ ထွက်နေပြီး ၎င်းမှတစ်ဆင့် ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်ရန် အကြံကို အင်ဒီစ ဉ်းစားလိုက်မိသည်။ ထို့နောက် အင်ဒီ ရေတိုင်ကီနား ရောက်သည်နှင့် ငေါ ထွက်နေသော ရေပိုက်ခေါင်းကို ခုန်၍ဖမ်းလိုက်၏။ သူ့လက်မှာ ရေပိုက် ခေါင်းကို ကောင်းကောင်း ဖမ်းဆုပ်မိသည်။ သို့သော် ရထား၏ အရှိန် ကြောင့် သူတစ်ကိုယ်လုံးမှာ နာရီချိန်သီးလို ရေတိုင်ကီကို ဗဟိုပြု၍ လွဲ ယမ်းနေသည်။ အင်ဒီ မျက်လုံးစုံမှိတ်ပြီး ရေပိုက်ခေါင်းကိုသာ မြဲမြဲကိုင် ထားမိ၏။ အနည်းငယ်အကြာ လွဲယမ်းသည့် အရှိန်လျော့ကျသွားမှ သူ ခန္ဓာကိုယ်ကို အောက်သို့လျှောချကာ ဆင်းရန်ပြင်သည်။ သူ အနည်းငယ် သာ အောက်ကိုလျှောရုံရှိသေး သူ့ခြေထောက်မှာ အောက်ခံကို တွေ့ထိခံစား လိုက်ရကာ တစ်ခုခုတော့ မှားပြီဟု စိတ်မှာထင်ရင်း မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်ရာ အင်ဒီမှာ ရထားတွဲပေါ်သို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ ပြန်သည်။ ခုနက ရေတိုင်ကီမှာ လွဲယမ်းနေရင်း ရထားရှိရာဘက် ပြန် ရောက်လာတာ ဖြစ်မည်။ သူရောက်နေတဲ့ ရထားတွဲက နောက်ထပ် အလုံ ပိတ်တွဲဖြစ်ပြီး ခရီးရောက်မဆိုက်ပင် ယင်းအတွဲပေါ်မှာ ရှိနှင့်နေသော ကပြားကောင်နှင့် ဝင်တိုက်မိကာ နှစ်ယောက်သား လဲကျသွားလေတော့၏။

တိုက်မိသည့်အရှိန်မှာ အနည်းငယ် ပြင်းသောကြောင့် အင်ဒီ မိုက်ခနဲဖြစ် သွားပြီး လဲကျနေရင်းမှ နောက်ကို ကပ္ပာကယာဆုတ်သည်။ သို့သော် ဒီ

တစ်ကြိမ်တော့ အင်ဒီ ကံမကောင်းတော့ပေ။ အမူးမှ မပြေသေး
နောက်ဆုတ်နေရင်းက ခေါင်မိုးအပေါက်မှနေ၍ အောက်ကို ပြုတ်ကျ
ပြန်သည်။

ဗုတ်ခနဲနေအောင် ပြုတ်ကျသော အင်ဒီ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြောင့် ရထားတွဲ
တစ်ခုလုံး ဖုန်တွေ မွန်ထူကုန်၏။ သစ်သားနံရံကြားက
ပြီးပြီးပြောက်ပြောက် အလင်းရောင် ဝင်လာသော်ငြား အလုံပိတ်တွဲမှာ ခပ်
မှိန်မှိန်သာ လင်းသောကြောင့် အင်ဒီ အလင်းရောင်နှင့် ကျင့်သားရအောင်
အချိန်အနည်းငယ် ယူရသည်။ ထို့နောက် သူ၏နှာခေါင်းတွင် ခပ်ပြင်းပြင်း
စူးစူးရှရှ တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်၏ အနံ့ကို ရမိပြန်၏။ အင်ဒီ နှာခေါင်းကို ရှုံ့
ချည်ပွချည်ဖြင့် စူးစမ်းရှာဖွေလေရာ ရထားတွဲ၏ သူနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်
ဘက်တွင် အာဖရိက ခြင်္သေ့ကြီး တစ်ကောင်သည် ငါ့ပိုင်နက်ကို ဘယ်လို
ငမိုက်သားက လာပြီး ကျူးကျော်ရဲသလဲ ဆိုသည့် ဟန်ဖြင့် ထလာသည်ကို
တွေ့ရလေသည်။

ခြင်္သေ့ကြီးက ဟိန်းရင်းဟောက်ရင်း မာန်ဖီရင်း အင်ဒီ့ဆီ ချီတက်လာရာ
ရထားတွဲကြီးပင် တသိမ့်သိမ့် တုန်လှုပ်သွားသည်ဟုပင် သူ့စိတ်မှာထင်
မိ၏။

အင်ဒီလည်း "အိုး ... ကောင်လေး မလုပ်နဲ့" ဟုဆိုကာ ရထားတွဲထောင့်ကို
အူယားဖားယား ပြေးသည်။ ထို့နောက် သူ့မျက်လုံးထဲ ပြီးပြီးပြန်ပြန်
အလင်းရောင်တစ်ခုကို တွေ့မိ၍ ပြန်လှည့်ရာ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သူပြုတ်
ကျစဉ်က ခါးပတ်ထဲမှ ကျနေခဲ့ဟန်တူပြီး ယခုအခါ ကိုယ်တော်ချော
ခြင်္သေ့ကြီး၏ ခြေထောက်နား ရောက်ရှိ၍နေသည်ကို စိတ်မကောင်းစွာ
တွေ့လိုက်ရလေ၏။

ခြင်္သေ့ကြီးကလည်း သူ့ဆီ တရွေ့ရွေ့ လှမ်းလာနေသည်။ အင်ဒီ့မှာ

ရထားတွဲ နံရံကိုသာ ကျောဖြင့် တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ထိကပ်ထားရင်း ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်ဖို့ နည်းလမ်းပေါင်းစုံကို ခေါင်းပူအောင် စဉ်းစားနေ၏။ ထို့နောက် ရထားတွဲနံရံကို ကုတ်ဖြစ်နေသော သူ၏လက်မှ ရှည်မျောမျော၊ ပျော့အိအိ အရာတစ်ခုကို တွေ့ထိမိသည်။ ပထမတော့ ထိုအရာကို သူ့ခန္ဓာကိုယ်မှ ကပ်ပါလာသော မြွေတစ်ကောင်ပင် ဖြစ်မည်ဟု အင်ဒီ ထင်မိသော်လည်း ခြင်္သေ့ကို ထိန်းကျောင်းသင်ကြား ပေးရာတွင် အသုံးပြုသော ကြာပွတ်တစ်ချောင်း ဖြစ်နေသည်ကို ဝမ်းသာဖွယ်ရာ တွေ့ရလေ၏။

အင်ဒီ ကြာပွတ်ကို ဂရုတစိုက် ကိုင်ဆောင်ပြီး လေထဲမှာ မြှောက်ထားသည်။ ခြင်္သေ့ကတော့ ယင်းကြာပွတ်ကို မှတ်မိနေသည့်နှယ် ဟိန်းဟောက်သံတွေ ငြိမ်ကျသွား၏။ သူ ကြာပွတ်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ဂွေယမ်းကာ ရိုက်ထုတ်လိုက်သည်။ ကြာပွတ်မှာ အမွေးတွေ ဖြာခနဲ ဝဲသွားပြီး ခြင်္သေ့၏ မေးစေ့ကို ရိုက်မိ၏။

အာဖရိကသားကို ခြင်္သေ့မှာ ကျယ်လောင်စွာ အော်မြည်လေသည်။

အင်း ... မဆိုး။ အင်ဒီ ကြာပွတ်ကိုင်သည့်လက်ကို တံတွေးဆွတ်ကာ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ရိုက်ပြန်၏။ သည်တစ်ကြိမ် ရိုက်ချက်က တော်တော် ကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည်။ "ရွမ်း" ဟု ကျယ်လောင်စွာ မြည်သွားပြီး ခြင်္သေ့၏ ဦးခေါင်းကို ရိုက်မိ၏။

ခြင်္သေ့မှာ ဒေါသတွေထွက်၍ မာန်ဖီပြနေသော်လည်း အမြီးကုပ်၍ ကြောက်ရွံ့သွားဟန်တူသည်။ နောက်ကို ခပ်ကုတ်ကုတ် ဆုတ်သွားလေပြီ။

အင်ဒီမှာ တယ်တော်တဲ့ ငါပါလားဆိုပြီး ဘဝင်တွေတောင် မြင့်ချင်မိသည်။ သူ ကြာပွတ်ကို ဆက်တိုက် ဂွေကာဂွေကာဖြင့် ခြင်္သေ့ကြီး လက်ဝါးကပ်တိုင်နှင့် လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်နေရာ ရောက်သည်အထိ

ဆုတ်သွားအောင် ခြောက်ထုတ်၏။ ခြင်္သေ့နှင့် လက်ဝါးကပ်တိုင် ဆယ်ပေ ခန့် ကွာသွားသော အခါ အင်ဒီမှာ ခြင်္သေ့ဆီ အကြည့်နည်းနည်းမျှ မလွှဲဘဲ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ကုန်းကောက်ယူလေသည်။

ပစ္စည်းတစ်ခုကို ကောက်ယူရသည်မှာ ပင်ပန်းကြီးလှသော အလုပ် မဟုတ်ပင်ငြား ယခုအခြေအနေမှာ အသက်နှင့် အလဲအထပ် ပြုသွား နိုင်သည် ဖြစ်သောကြောင့် လက်ဝါးကပ်တိုင် ကောက်ယူပြီးသောအခါ အင် ဒီတစ်ကိုယ်လုံး တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် ချွေးအလိမ်းလိမ်း ရှိချေတော့သည်။ သူ အသက်၀၀ ရှိက်သွင်း အမောဖြေရင်း နောက်တစ်ဆင့် ဆက်စဉ်းစားရ ပြန်ပြီ။ ကဲ ... ဒီကနေ ဘယ်လိုထွက်ကြမလဲ။

ထိုအချိန်တွင်ပင် သူပြုတ်ကျခဲ့သော အပေါက်မှ ခေါင်းပြု၍ ကြည့်နေ သော သက္ကလပ်ဦးထုပ်နှင့်လူကို တွေ့လိုက်ရပြီး သူက အင်ဒီကို ခပ် ပြုံးပြုံးလုပ်ကာ ခေါင်းညိတ်၍ ဒီကတက်လာခဲ့ ငါ့ကူညီမယ် ဆိုသော အထာနှင့် လက်ကမ်းပေးလေ၏။

သက္ကလပ်ဦးထုပ်နှင့်လူက အင်ဒီတော့ ခြင်္သေ့နဲ့ နှစ်ပါးသွားရမှာထက် စာရင် သူတို့နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖို့ ရွေးချယ်မှာပဲလို့ ထင်မှတ်ထားပုံ ရသည်။ တကယ်လည်း အင်ဒီ အခြေအနေက ထိုကိန်းသို့ ဆိုက်နေပြီ။ အလုံပိတ် အတွဲ ဆိုသည့်အတိုင်း အလုံပိတ်ထားတာများ ထွက်ပြေးစရာ အပေါက်ကို မရှိ။ သူပြုတ်ကျခဲ့သော အပေါက်ကနေသာ ထွက်ပြေးဖို့ ဖြစ်နိုင်သည်။ အခု တော့ မထူးတော့။ သက္ကလပ်ဦးထုပ်နှင့်လူ ကမ်းပေးတဲ့ လက်နဲ့ဆို အပြင် ထွက်နိုင်သည်။ ဒီလိုပဲ လုပ်ရတော့မည်။ အင်ဒီ ဆုံးဖြတ်ချက် ချ လိုက်ပြီး လက်ကကြာပွတ်ကို သက္ကလပ်ဦးထုပ်နှင့်လူဆီ ယမ်းလိုက်ရာ သူက ဖမ်းဆုပ် ထားလိုက်လေသည်။

သက္ကလပ်ဦးထုပ်နှင့်လူက ကြာပွတ်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်းရစ်၍ ဆွဲ၏။

အင်ဒီလည်း နံရံကို ကပ်၍ အပေါက်ဝဆီ သွားရင်းက ခြင်္သေ့ရန်ကို သတိပြုရသည်။ ထို့နောက် အပေါက်ဝ ရောက်သည်နှင့် သက္ကလပ်ဦးထုပ်နှင့်လူ ကိုင်ထားပေးသော ကြာပွတ်ကို ဆွဲ၍ လျင်လျင်မြန်မြန် တွယ်တက်လေရာ အပေါက်ဝမှ ခေါင်းထွက်သည်နှင့် သက္ကလပ်ဦးထုပ်နှင့်လူက သူ့ကို လက်ဖြင့် ဆွဲတင်ကာ ခေါင်မိုးပေါ် ပစ်ချလိုက်လေ၏။ အင်ဒီမှာ ခြင်္သေ့ရန် က လွတ်မြောက်လာသော်လည်း ခြေပစ်လက်ပစ်ဖြင့် အသက်ပင် မနည်းရှူ နေရသည်။

"မင်းက စိတ်ကောင်း ရှိတဲ့သူပါ ကောင်လေး ... ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီပစ္စည်း ကတော့ ငါပိုင်တယ်" သက္ကလပ်ဦးထုပ်နှင့်လူက လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို လက်ညှိုးထိုးပြရင်း ပြောသည်။

အင်ဒီ အမောပြေစပြု၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာကြည့်မှ သူ့ဘေးနား တွင် သက္ကလပ်ဦးထုပ်နှင့် လူသာမကဘဲ ရှိန်ကိုးနှင့် ကပြားတို့ပါ ရောက်နေကြောင်း တွေ့ရ၏။ အင်ဒီက သက္ကလပ်ဦးထုပ်နှင့်လူကို တည့်တည့်စိုက်ကြည့်ကာ

"မဟုတ်ဘူး။ ဒီလက်ဝါးကပ်တိုင်က ကိုရိုနာဒို ပိုင်တာ"

"ကိုရိုနာဒိုက သေပြီကွ။ သူ့သားသမီး မြေးသားတွေလည်း မရှိကြတော့ ဘူး" ဟုပြောရင်း သက္ကလပ်ဦးထုပ်နှင့်လူက အင်ဒီနားကပ်လာကာ လက်ဝါးဖြန့်၍ ထပ်တောင်းပြန်၏။

"ကဲ ကောင်လေး ... ငါ့ကို အေးအေးဆေးဆေးသာ ပြန်ပေးလိုက်တော့"

"ကြာတယ်ကွာ အခုချက်ချင်း ပေးစမ်း" ဆိုပြီး ရှိန်ကိုးက ဝင်လှသည်။ အင်ဒီကလည်း ဆွဲထား၏။ သူတို့နှစ်ယောက် လက်ဝါးကပ်တိုင် လုကြ သည်မှာ လွန်ဆွဲပွဲနယ်။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အလျော့မပေးဘဲ ဆွဲ ငင်ကြရင်း အင်ဒီ၏ အင်္ကျီလက်ထဲမှ မြွေတစ်ကောင် ထွက်ကျလာပြီး ရှိန်

ကိုး၏ လက်ကို ရစ်ပတ်လေသည်။

ရိုစ်ကိုးကတော့ "ငါ့လက်ပေါ်က ဆင်းစမ်း" ဆိုပြီး အလန့်တကြား အော်ဟစ်ကာ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို လက်လွှတ်ပြီး သူလက်ပေါ်က မြွေကို သာ သဲကြီးမဲကြီး ခါချနေ၏။ ထိုရုန်းရင်းဆန်ခတ် အချိန်တွင် အောက် ရထားတွဲမှ အာဖရိက ခြင်္သေ့ကြီးကလည်း သူတို့ပူညံပူညံ လုပ်သည်ကို နား ပူနေသည့်အလား ဟိန်းဟောက်မာန်ဖီလိုက်ရာ အားလုံးမှာ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွားကြလေသည်။ အင်ဒီလည်း ရလာသည့် အခွင့်အရေးကို အကောင်း ဆုံး အသုံးချကာ ကပြား၏ ခြေထောက်ကြားမှ လျှောထိုးထွက်လိုက်ပြီး နောက်ရထားတွဲပေါ်သို့ ခုန်ကူးပြန်၏။ ကပြားက ချက်ချင်းလိုက်ရန် ဟန်ပြင်သော်လည်း သက္ကလပ်ဦးထုပ်နှင့်လူက ...

"နေဦး။ ဒီတစ်ခါ သူ့ကို ပြန်လမ်းမရှိအောင် လုပ်မယ်" ဟု ဆိုကာ ကပြား ကို ယင်းနေရာမှ စောင့်ဖမ်းခိုင်းထားပြီး သူက အင်ဒီ့နောက်သို့ လိုက်သွား လေ၏။

အင်ဒီ ကတိုက်ကရိုက်ဖြင့် နောက်ရထားတွဲထဲ ပြေးဆင်းရာ ယင်းအတွဲ မှာ ဂါတ်တွဲဖြစ်နေပြီး တစ်တွဲလုံး အဝတ်အစားများ၊ မျက်လှည့်ပစ္စည်းများ ဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည်။ အပေါ်မှ ပြေးလိုက်လာနေသော သက္ကလပ် ဦးထုပ်နှင့်လူ၏ ခြေသံကို ကြားသည်နှင့် အင်ဒီလည်း ပုန်းဖို့ နေရာကို လောလောတိုက် ရှာရပြန်၏။

သက္ကလပ်ဦးထုပ်နှင့်လူမှာ ရထားတွဲထဲ ရောက်သည်နှင့် တစ်ခန်းလုံး ကို သုံးသပ်အကဲခတ်ပြီး သေတ္တာနက်ကြီးဆီ သွားကာ အဖုံးကို ဖွင့်လိုက် သည်။ အထဲတွင်တော့ ဘာမျှမရှိ။ နောက်ထပ် အလားတူ သေတ္တာကြီး လေးလုံးကိုလည်း တစ်လုံးချင်းစီ ဖွင့်စစ်ပြန်သည်။ အင်ဒီကတော့ ပျောက် ခြင်းမလှ ပျောက်နေဆဲ။

ထို့နောက် သေတ္တာ ခပ်သေးသေးတစ်လုံးမှ အပေါ်ဖုံး အနည်းငယ် လှုပ်ရှားသွားသည်ကို ဖျတ်ခနဲ မြင်လိုက်ရလျှင် သူ၏ မျက်နှာမှ ကျေနပ်သော အပြုံးထွက်ပေါ်လာလေသည်။

"ငနဲလေး ... မင်းကိုငါတွေ့ပြီ။ အခု ထွက်လာခဲ့လိုက်တော့"

သူ ပြောပြီး သေတ္တာကို ဖွင့်လိုက်ရာ သူမျှော်မှန်းထားသလို အင်ဒီကို မတွေ့ရဘဲ ခိုများသာ ပျံ့ထွက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။ ငနဲလေးက သောက်ကျိုးနည်း ဖမ်းရခက်တဲ့ ကောင်လေးပါလား။ သူ သေတ္တာထဲက အဝတ်တွေ မျက်လှည့်ပစ္စည်းတွေကို လှန်လှောရှာသည်။ မတွေ့။ သေစမ်း ... ငနာလေး ဘယ်ရောက်သွားတာလဲ။

ထို့နောက် ထိုသေတ္တာ၏ ကျောဘက် လျှို့ဝှက်တံခါးပေါက်မှာ ခိုနှစ်ကောင်သုံးကောင် ထပ်မံ ထွက်လာတော့မှ အင်ဒီ ဘယ်က ထွက်ပြေးသွားသည်ကို ကောင်းကောင်းကြီး သဘောပေါက်တော့၏။ ငနာလေးက လျှို့ဝှက်တံခါးပေါက်ကနေ အတွဲအပြင်ဘက် ထွက်သွားတာကိုး။ သူ ခပ်မြန်မြန်ပဲ ရထားတွဲ အပြင်ထွက်ကာ အင်ဒီနောက်ကို ဆက်လိုက်ဖို့ပြင်သည်။ သို့သော် ရထားမှာ ဘူတာကို ဆိုက်ခါနီး အရှိန်လျှော့သွားပြီ ဖြစ်သောကြောင့် အင်ဒီမှာ ရထားပေါ်က ခုန်ဆင်းသွားကာ ပျဉ်ထောင်အိမ်များကြားက လမ်းတစ်ခုမှာ ထွက်ပြေး ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကိုသာ တွေ့လိုက်ရလေတော့၏။
